

Leto VIII.

Pozdravljeni mladi rudarji Slovenije!

Mladim rudarjem Slovenije
želj vsa delavska mladina Tr-
bovelj in zasavskih revirjev ob
njegovem delovnem razgovoru
plodno delo in prijetno bivanje
v Trbovliah. A. K.

Spomnili se bodo prvega zbora mladih rudarjev Slovenije v Zagorju 15. febr. 1948, ko so prvič analizirali svoje naloge ob uvažanju novega načina dela, spomnili se bodo takratnih mladih udarnikov Žilnika, Bokalja in še drugih, ki so dali vse svoje sile moči, da bi izboljšali način dela v rudnikih in ga prilagodili potrebam večje proizvodnje.

v Trbovljah. A. K.

druge delovne akcije, je trboveljska delavska mladina tudi dala prve mladinske proizvodnje brigade, ki so v letih 1947, 1948, 1949 in 1950 v trboveljskem rudniku, dajale vse od sebe za dvig proizvodnosti, za odstranitev zastarelih oblik dela, za kolektivno delo na odkopih itd. Tu se spominimo lahko nekaj imen slavnih mladinskih proizvodnih brigad Alojza Pel

Taborci so začeli 1. maja z dvigom državne zastave. Glavar družine »Treh smrek«, Miro Gošnik je pozdravljal predstavnike oblasti in družbenih organizacij, med katerimi sta bila tudi predsednik okraja Krško tov. Tone Zupančič in predsednik občine Sevnica, tov. Jože Smodej in še drugi vidni predstavniki. Toplo se je zahvalil za tovariško sodelovanje tabornikom iz Hrastnika

Lepo so počastili nadalje praznik dela na predvečer 1. maja v Domu »Svobode-Zasavje« v Sp. Trbovljah.

Na predvečer delavskega praznika in na sam dan 1. maja so bile po vseh delovnih kolektivih slavnostne seje delavskih svetov, kjer so počastili praznik delovnega ljudstva vsega sveta.

Na dan 1. maja je bila v Trbovljah budnica, Trbovelčane so takrat zbudili v zgodnjih jutranjih urah godbeniki iz Zidanega mosta — Delavska godba »Svobode-Center« iz Trbovelj je bila namreč za letošnji 1. maj na tekmovanju v Kreki. Ob 9. uri

Menda si Zagorje še nikoli po-
prejeli ni nadelo tolikanj praznično
obliko kot za letošnji prvi maj-
nik. Ze zgodaj zjutraj je godba
pihala s svojo tradicionalno
sodnično spravila na noge mlado
stare. Nekaj ur pozneje še je z
slovesno ozaljšanih Lok razvil
prevod proti Zagorju. Pri Bori-
ku so se mu pridružili Zagorja-
ni in krenili proti letnemu tola-
dišču TVD »Partizana«, kjer o
predstavniki sindikata oblasti
in družbenih organizacij prego-
rili o pomenu delavskega pra-
nika.

Se istega dne so oživelj okoli-
ski hribi. Menda bo docela drža-

Taborci so začeli 1. maja z dvigom državne zastave. Glavar družine »Treh smrek«, Miro Gošnik je pozdravljal predstavnike oblasti in družbenih organizacij, med katerimi sta bila tudi predsednik okraja Krško tov. Tone Zupančič in predsednik občine Sevnica, tov. Jože Smodej in še drugi vidni predstavniki. Toplo se je zahvalil za tovariško sodelovanje tabornikom iz Hrastnika

Udeleženci so nato poslali pozdravno resolucijo tov. MIH MARINKU in počastili z enominutnim molkom spomin ustanovitelja OF, pokojnega tovariša BORISA KIDRIČA.

Kakor po vsej Sloveinji, smo tudi v Hrastniku slovesno počastili 14. obletnico ustanovitve Osvobodilne fronte. Vse zgradbe podjetij in ustanov, pa tudi hiše zasebnikov so bile že na predvečer praznika okrašene z zelenjem in državnimi zastavami.

Po hrastniških šolah so pionirji in učenci osnovnih šol imeli uspele proslave. Mestni

V nedeljo so odšli številne skupine na izlete v St. Vid. Stojdrago, Čateške Toplice in Lisco — nekateri pa celo na morje in gorenjske planine. V St. Vidu je brežiška strelska družina organizirala prosto streljanje z zračno puško.

Poleg uspelega tekmovanja reprezentančnih telovadnih vrst Sevnici, so v nedeljo dopoldne slavnostno odprli v kraju Posvetovalnico za matere in otroke. Slavnosti so se udeležili med drugim predsednik OLO Krško tov. Tone Zupančič, okrajni zdravnik dr. Jože Čačks, krajevni zdravnik dr. Pungertšič, predstavniki političnih organizacij in še drugi. Pomen te važne pridobitve je v daljšem govoru opisal predsednik občine Sevnica tov. Jože Smodej, ki je med drugim poudaril prizadevanje ljudske oblasti za zdravstveno zaščito delovnih ljudi zlasti pa mater in otrok.

Naš mladi delavski rod je za prvomajniške dneve pohitel v naravo, kjer si je postavil taborišče. Ob igri in petju in tabornem ognju je preživel dvojje lepih in brezskrbnih dni

Družbeni plan krškega okraja za leto 1955 sprejet

Namenski skladi dajejo letos prednost gradnji stanovanj in doslej največjo pomoč kmetijstvu — Industrijska proizvodnja bo letos narasla za 17 odstotkov

Dne 28. aprila 1955 je bila v Krškem 22. redna seja obeh zborov OLO Krško na kateri so bili tudi zvezni in republiški ljudski poslanci krškega okraja, podpredsednik okr. odbora SZDL Franc Kolar, predsednik OLO Trbovlje Martin Gosak in predstavniki nekaterih večjih kolektivov Zbora sta sprejela družbeni plan in proračun okraja Krško za 1955, več garancijskih izjav odločilo o začasnem plačevanju občinskega prometnega davka zasebnih obrtnikov razrešila pa sta soglasno direktorja Tovarne čokolade in Hkerjev v Sotelskem.

V imenu komisije za družbeni plan in proračun je v začetku seje predlagal poročevalec Karel Šterban več dopolnjevalnih predlogov k osnutku predlaganega družbenega plana in proračuna za 1955, naka je o glavnih značilnostih dosedanjega in predvidenega letošnjega gospodarskega razvoja v okraju poročal podpredsednik OLO Stane Nunčič.

Lani smo dosegli vidne in pomembne uspehe

Osnovna značilnost gospodarskega razvoja v letu 1954 je v tem, da krški okraj zaznamuje v preteklem letu svoj dosednji največji vzpon. Lani je bil ustvarjen v okraju družbeni dohodek v višini 4 milijard 8 milijonov, kar predstavlja v primerjavi z letom 1953 povečanje za 31,2%. Industrija v okraju je povečala družbeno proizvodnjo za dobrih 15%, kmetijstvo za 20%, gradbeništvo za 239%, promet za 91,9%, trgovina 18,5% gostinstvo 59,1%, in obrt za 75,1%. Doseženi je bil narodni dohodek v višini 4 milijard in 282 milijonov, kar da povprečno na enega prebivalca 59.987 dinarjev. V primerjavi z letom 1953 je bil ta

dohodek večji za 27,1%. K temu lepemu uspehu je znatno pripomogla velika gradbena dejavnost v okraju, saj so se iz zveznih in republiških sredstev gradili veliki objekti kot n. pr. tovarna časnisknega papirja, avto cesta, razni objekti v Cerkljah, Breganskem selu in podobno.

Kmetijski pridelek je bil lani še vedno pod 10-letnim povprečjem. Tudi v sadjarstvu in vinogradništvu je bil še vedno občutno manjši pridelek saj je leta dal zaradi občutne pobeze v letu 1953 komaj 28% vina pridelanega leta 1939. Večji prirastek je bil dosežen v živinoraji, ker je bil pridelek krme boljši.

Na področju okraja je bilo lani investirano za kapitalne gradnje 2 milijardi 287 milijonov din, za družbeni standard pa 458 milijonov din. Več kakor 72% investicij je bilo finančnih iz zveznih sredstev, medtem ko so vsa okrajna investicijska sredstva znašala 247 milijonov din. Od teh je odpadlo na investicije gospodarskih organizacij dobrih 41 milijonov din, za kreditiranje graditve stanovanjskih zgradb 7 milijonov, za kreditiranje elektrifikacije podeljena 9 milijonov din, pomoč za dvig kmetijstva 8 milijonov 800 tisoč dinarjev, za stanovanjske in komunalne gradnje je bilo porabljenih nekaj manj kot 9 milijonov dinarjev za ceste pa skoraj 9 milijonov dinarjev. Poleg tega so znašale lani proračunske investicije za elektrifikacijo skoraj 28 milijonov dinarjev, za prosveto 24 milijonov dinarjev in za zdravstvo ter soc. skrbstvo malo manj kot 21 milijonov dinarjev.

Vse to je lani ustvarilo v okraju viden gospodarski napredek in pomeni zato leto 1954 pomembno prelomnico v našem razvoju. Uspehi so vidni na vsakem koraku.

Značilnosti za razvoj v letu 1955

Nujno in pravilno je, da ima tudi okrajni družbeni plan vse značilnosti letošnjega zveznega in republiškega plana: skrajno varčevanje z vsemi investicijskimi sredstvi, zagotovitev glavnih virov za dograditev ključnih objektov teže industrije in elektrifikacije na drugi strani pa veliko večjo pomoč za gradnjo stanovanj za dvig kmetijskih pridelkov ter za nadaljnji razvoj življenjske ravni.

Sestavljanje letošnjega družbenega plana je bilo nadvse težko in izredno odgovorno delo. Širok razmah dosedanjih investicij v okrajih in podjetjih, ki je lani presegel našo zmogljivost, resno ogroža dovršitev tistih največjih zveznih in republiških objektov od katerih je odvisen nadaljnji razvoj naše industrije. Letos bo zato večina sredstev v rokah zveze in republike, vsi okrajji pa morajo omejiti dosedanje preširoko fronto javnih del, neustrešnih investicij in podobno. Komisiji za družbeni plan in okrajni gospodarski svet sta morali zaradi teh splošno znanih dejstev natehtokrat obrniti vsako postavko v osnutku družbenega plana in proračuna. Poročali smo že da je obratun po predzadnjem osnutku pokazal celo 13 milijonov din primanjulja. Izognili so se mu tako, da so na predlog republike planirali tudi 12 milijonov din občinskih doklad, nekatere postavke v proračunu pa so skrčili.

Industrija v okraju bo kakor kažejo vsi podatki in njen doseženi uspešni razvoj, letos povečala proizvodnjo za 17%. Največji vzpon bo dosegla proizvodnja nekovnih (šamotne gline in kremenčevega peska), proizvodnja celuloze in papirja in kovinska industrija medtem ko bo proizvodnja električne energije in rjavega premoga nekoliko manjša od lanske. Znano je, da ima termoelektrarna Brestanica značaj obrata, ki je v stalni rezervni pripravljenosti, rudnik Senovo pa bo zmanjšal proizvodnjo zaradi racionalnejšega izkoriščanja obstoječih zalog. Večja bo proizvodnja v rudniku Krmelj in v rudniku Lignita Globoko.

Za napredek kmetijstva v krškem okraju je letos namenjeno skupno nad 60 milijonov dinarjev, proizvodnja pa naj bi se dvignila za 20%. K temu naj bi pomagala predvsem večja in pravilnejša uporaba umetnih gnojil boljša organizacija zatiranja škodljivcev, večja uporaba kvaletnih semen ter pričakovana normalna letina v vinogradništvu in sadjarstvu. OLO bo podprl pospeševanje kmetijstva predvsem z obveznim skladom za pospeševanje kmetijstva, ki bo znašal 30.500.000 dinarjev.

Kljub manjšim investicijskim sredstvom, ki jih bo okraj v

letu 1955 imel na razpolago, bo gradbena dejavnost vendarle tudi letos za 4% večja kot lani. Velika dela iz zveznih in republiških sredstev se bodo nadaljevala. Dogradili bodo tovarno celozelo in časnisknega papirja dela na avto cesti; se nadejajo, da prav tako objekti v Cerkljah in Breganskem selu. Poleg tega je v družbenem planu sklad za stanovanjsko gradnjo, ki razpolaga z 88.326.000 dinarji.

Tudi v prometu, trgovini, gostinstvu in obrti okraja se letos pričakuje nov vzpon.

Letos 763 milijonov dohodkov in izdatkov

Iz dobčka gospodarskih organizacij bo OLO Krško dobil letos za skupne potrebe 448 milijonov dinarjev. Od prometnega davka ki ga plačujejo zasebniki, zadrugne in ostale gospodarske organizacije, bo prejel 46.200.000 dinarjev, kmetijska gospodarstva bodo plačala 127 milijonov dopolnilne dohodnine, 15 milijonov dinarjev bo državnih taks, 8 milijonov lokalnega prometnega davka, 6 milijonov lokalnih taks, medtem ko bodo občine razpisale za 12 milijonov dinarjev občinskih doklad. Ostali okrajni dohodki so zemljarina davek na dedščine in darila, 15.400.000 dinarjev bo dopolnilne dohodni-

ne prostih poklicev dohodki uradov in ustanov, obresti na osnovna sredstva v obrti in gostinstvu in plačila (vrtitve) v okrajni kreditni sklad. Poleg tega znaša presežek dohodkov iz preteklih let 60 milijonov din.

Ta sredstva bi uporabili v te le namene:

Za okrajni proračun 335 milijonov dinarjev, za občinske proračune 76 milijonov dinarjev, sklad za stanovanjsko gradnjo 88.326.000 dinarjev, sklad za pospeševanje kmetijstva 30.500.000 dinarjev, sklad za študije in raziskave 5 milijonov dinarjev, vod-

Nujna vprašanja, mimo katerih ne bomo smeli iti

Odborniki so v razpravi živahno sodelovali. Ni bilo prav da so predstavniki nekaterih podjetij na seji obeh zborov znova prosili za povečanje fonda plač, kar da je šejam OLO nehoti videz pogajanja oz. barantanja mimo komisij, ki morajo take stvari obdelati na podlagi dokumentov.

Posebno živahna je bila razprava o občinskih dokladah. Odborniki so sprejeli predlog komisije za družbeni plan ki je predlagala, da bi občine razpisale doklade po lastni presoji in uvidnosti, zavrnili pa so predlog gospodarskega sveta, po katerem naj bi vse občine obremenili z enakim odstotkom.

Investicijska sredstva, s katerimi razpolaga letos okraj, so z namenskimi skladi že v precejšnji meri izčrpana. Iz kreditnega sklada je treba plačati tudi okrajno poročilo za zveze in republiške investicije tako da ostane za investicije gospodarskih organizacij le 16 milijonov dinarjev, od katerih pa je 9 že oddano v lanskim kreditih. Na preostala sredstva nujno čakajo Kopitarna, Glinokop, Globoko, Tovarna pohštva v Brezicah in še nekatera podjetja, ki bi lahko s sorazmerno majhnimi investicijami občutno dvignila proizvodnjo.

Odborniki so se z obrazložitvami sicer strinjali, ker vidijo nujnost večjih del v ključnih objektih, niso pa mogli mimo dejstva, da za elektrifikacijo podeljena ni doslej v družbenem planu niti dinarja. Samo za sklenitev lanskim elektrifikacijskih del v okraju bi bilo potrebno 44 milijonov dinarjev. Marsikje imajo

ni sklad 5.348.000 dinarjev, sklad za kreditiranje investicij 57 milijonov dinarjev, sklad za komunalne gradnje 3.495.000 dinarjev, delež republike na dohodkih okraja pa bo znašal 132.073.000 dinarjev. Poleg tega je letos obvezna tudi 6-odstotna rezerva, ki znaša 30.297.000 dinarjev in ki jo bo mogoče uporabljati samo po posebnem dovoljenju izvršnega sveta.

V okrajnem proračunu, ki znaša 335 milijonov dinarjev, je določeno za potrebe prosvete in kulture 100 milijonov dinarjev, za ljudsko zdravstvo in soc. skrbstvo 95 milijonov dinarjev in za državno upravo, javno varnost ter ceste 140 milijonov dinarjev.

V nedeljo, 8. maja bo v Črneči vasi zagorela električna luč

Prebivalci naših podgorjanskih vasi bodo dobili 8. maja električno luč, kar je bila njihova dolga želja in za kar se imajo zahvaliti naši ljudski oblasti.

V Črneči vasi je postavljen nov transformator, ki so ga pomagali graditi prebivalci Črneče vasi, Ostrca, Prusnje vasi in ostalih podgorjanskih vasi. Ta transformator bo oskrboval z električno energijo 10 vasi s 161 gospodarstvi.

Sprva so ljudje z nekim nezaupanjem začeli z delom, danes pa gledajo na stvar drugače. Komaj že čakajo, da bo tudi pri njih zasvetila električna luč.

Ljudski poslanci so na seji večkrat obrazložili naš gospodarski položaj. Predsednik OLO Tone Zupančič je med ostalimi dejal, da okraj še vedno upa da bo s čimprejšnjim pogonom nove tovarne časnisknega papirja na Vidmu lahko rešili tudi nekaj teh zares nadvse perečih vprašanj, ki živo prizadevajo vse prebivalce krškega okraja. Za sedaj pa je položaj tak, kakor ga kaže okrajni družbeni plan. Od vsestranskega varčevanja, dvigovanja proizvodnje in dela naših novih tovarn je odvisen naš hitrejši ali počasnejši nadaljnji razvoj.

Odborniki so izglasovali družbeni plan in proračun za 1955, o čemer bomo v našem listu pisali še podrobneje.

Soomnimo se, tovariši, tudi nanje

Ze deset let — deset let zlato svobode! Ali je mogoče, da je minilo že toliko časa, kar je prenehala kri politi našo zemljo. Da, deset let borbe za socializem, ki je težka, toda njene teže nismo čutili, ker nam je sijalo sonce svobode.

Tovariši, na nas sije sonce svobode, toda pozabiti ne smemo potokov krvi in solza, morij plamenov požganih vasi, vseh žrtev, ki smo jih položili na oltar demokracije.

Povsod je tekla kri, tekle so solze in gorele vasi. Tako je bilo tudi na Gorjaneh, ki nam jih je Janez Trdina tako lepo opisal v svojih bojkah, v krajih, o katerih vam bodo znali marsikateri borci mnogo povedati, saj so v

lamkajšnjih revnih vasičah marsikdaj dobili varno zatočišče in tudi marsikak grizljaj, ki so si ga ljudje odgrizali od svojih ust. Jaz pa vam bom povedala še nekaj, kar je pač mnogo hujše od vsega drugega...

Kakor veste, teče po Gorjanih slovensko-hrvaška meja in blizu te meje leži vas Planina, najhujše ležeča slovenska vas; lepo je videti, če se peljete po cesti od Brezice v Novo mesto. Začutili se boste, ko boste zagledali to orlovsko gnezdo, ki je celo zidano. Tudi počakajte, da vam povem zgodovino tega orlovskega gnezda. Začudenje vas bo minilo, zamišljeni boste postali, sklonili boste glave in marsikdo si bo utrlil tudi solzo...

Vas Planina in bližnje vasi so bile med vojno nekaj obmejne vasi; bil je od vseh in od nikogar; vsi so hoteli jemati, nobeden pa ni hotel dati. Večkrat so šle ekoli te kraje različne vojske, ki pa so o njih vedeli ljudje samo to, da je pred njimi treba bežati. Če si hočete ohraniti življenje. Ljudje so bili zbegani, nikjer se niso počutili varni.

Dne 14. septembra 1942 leta pa so prišli na Planino ustaši. Pobrali so tamkaj vse moške, korlikor so jih našli doma po vseh. Najprej na Planini, Brezju, Gradcu in Brezovicih — skupaj devetnajst. Peljali so jih čez mejo v gozd, kjer tamkaj zvezali in ustrelili ter zmetali v jamo. O tem grozodejstvu je pripovedoval sedemdesetletni mož, ki je bil tudi zrazen, toda bil je majhen in ga je krogla samo oplazila. Ko je nevarnost minila, je vstal »od mrtvih« in se rešil.

Ljudstvo je zajel preplah. Ne zastoj, kajti ustašem se ni bilo dovolj. Niso se še nagledali dovolj, kako teče naša kri, premalo jim je še bilo. Drugi dan, 15. septembra so se v zgodnjih jutranjih urah spet vrnili. Naglani so na pol gole ljudi iz posteli ter začeli z odbiranjem ženske in otroke so napodili, toda moške so hoteli imeti spet za svojo kravo »pojedino«. Ker pa so nekateri bežali, so jih kar med hišami postrelili, nekaj pri vaškem studencu, preostale pa so gnali v gozd k žrtvam prejšnjega dne in jih tamkaj ubili: ter zmetali v jamo k prejšnjim. Ustaši so se spet vrnili v vas odgnali živino, vse ostalo — hiše z uvo opravco — pa polili z bencinom in zažgali.

Tako je v enem samem dnevu odpravilo štirideset sirot, od katerih je bila najmlajša stara en dan — vsi pa so ostali brez obleke, brez strehe in brez živca. Pomoč so našli pri sorodnikih in znanih in se tako prebrčili do konca vojne, ko so začeli z obnovo svojih domov.

Dragi moji, ti ljudje niso pozabili na vojno, niso pozabili nanje, ki so jih imeli radi, ki so morali umreti v četu mladosti.

Spomin nanje je lep v njihovih srcih toda ne samo spomin, marveč tudi ljubezen do njih. Materje so ohranile svojo ljubezen, jo prenašale na svoje otroke. Še danes so med njimi: vsi umrli živijo, samo nevidni so. Otroci, ki svojih očetov nikoli niso videli, jih ljubijo kot svoje matere, ki so znale usaditi v otroška srca ljubezen. Nedažno so ti otroci pisali v šoli spisa »Pomlad vse prebudila je«. Pa je napisala deklica, ki je bila stara štirinajst dni, ko so ji ubili očeta: »Pomlad je prebudila vse, prebudila pa ni naših očkov, ki so padli za svobodo.«

Padali so junaki, toda junaki so tudi ostali: tisti junaki, tovariši, pa so žene, ki so se borile z otroki, borile z bedo in pomanjkanjem. Tovariši! Tudi to je bil junaški boj, ko so nosile na prsih otroka, na hrbtu pa koš in vzdržale, zmogle, se ohranile in si še okrepile svojo ljubezen do domovine, do te borne hrbovske zemlje in v njej svojo ljubezen tudi v srca otrok.

Nanje — tovariši — ne smemo pozabiti! Povrnimo, ali vsaj poskušajmo jim povrnilti, kar so izgubili, saj pooprtni se to ne dá in tega tudi ne želijo — žele pa živeti, in tu bi jim pač lahko pomagali, kajti njihovo življenje je usko, težko je boj teh žena za usakdanje kruha. Dokažimo jim, tovariši, da niso trpele zastoj, da so tisto, kar so preostali pričakovali, tudi dočkale! Z O.

Nad 200 ljudi na Okiču

V krasnem prvomajskem vrenju se je na Okiču pri Boštjanju zbralo v nedeljo nad 200 ljudi, ki so prišli k zaključku elektrifikacijskih del v tej vasi. Navzoč so bili tudi predstavniki okraja, okrajnega odbora SZDL, občinskega ljudskega odbora Boštjan in domačih organizacij, ki so skupno domačini delili veselje nad pomembnim gospodarskim napredkom Okiča.

Lep uspeh rudarskih Svobod na tekmovanju rudarskih kult. društev v Kreki

V dneh 1. in 2. maja je bilo v NR Bosni in Hercegovini v Kreki v velikem Rudarskem domu tekmovanje najboljših kulturnih skupin rudarskih prosvetnih društev v državi, med njimi tudi naših revirskih »Svobod«. Iz Slovenije so se tega tekmovanja udeležili delavska godba na pihala »Svobode-Center« iz Trbovelj, mešani pevski zbor »Svobode II« iz Zg. Trbovelj ter gledališka skupina zagorske »Svobode«, ki je v Kreki uprizorila farsa Ivana Cankarja »Pohujšanje v dolini šentflorjanske«.

Tako Trboveljski kot Zagorjani so na tem državnem tekmovanju dosegli velik uspeh: med godbami je dosegla I. mesto delavska godba »Svobode-Center« iz Trbovelj, med gledališkimi skupinami dramska družina iz Zagorja prav tako I.

mesto, medtem ko je mešani pevski zbor »Svobode« iz Zg. Trbovelj pod vodstvom prof. Ponikvarja zasedel II. mesto, kar je za ta mladi pevski zbor, ki deluje komaj dve leti, zelo lep uspeh.

Lepa prireditev organizacije ZB NOV terena Zasavje

Organizacija Zveze borcev NOV terena Trbovlje-Zasavje je na praznik 27. aprila priredila slovesno sejo, združeno z obdaritvijo partizanskih otrok in partizanskih vdov. Prireditelj je bila v dvorani Doma »Svobode-Zasavje« v Sp. Trbovljah. — Slavnostni govor je imel predsednik organizacije tov. Zvone Kršini. Po slovesnem delu prireditve je sledila obdaritev, nato pa družinski večer.

Na Čebinovem ob proslavi 18. obletnice ustanovitve KPS v nedeljo, 24. aprila

Razvoj letalstva v Trbovljah

(Ob 10-letnici osvoboditve)

Pred več kot dvema letoma se je nekje nedeljskega popoldneva zbralo nekaj za letalstvo navdušenih mladincev in se odpravilo na aero miting v Celje. Navdušeni so se vrnili nazaj; v njih se je rodil sklep, da tudi v Trbovljah ustanovijo svoj Aeroklub, ki je pred leti v kraju že deloval, a po zaslugi nekaterih zaspal. Ideja letalstva pa je bila živa med mladino. Zato ni čudno, da so se že oktobra istega leta zbrali navdušeni letalci v polni dvorani rudniške restavracije na Vodah na ustanovnem občnem zboru Aerokluba Trbovlje. Na obnem zboru je nastopil tudi pokojni tovariš Kladivar, ki je zadnjič pred svojo rano smrtjo navdušil mladino za ta lepi šport.

Že pozimi je Aeroklub Trbovlje odprl prvi tečaj iz jadralnega letalstva in padalstva. Do sedaj se je v klubu usposobilo že nad 50 jadralcev in padalcev, zato ni morda naključje, da je na republiškem prvenstvu v Postojni odnesel prvo mesto ravno član trboveljskega Aerokluba, in sicer v padalstvu.

Trboveljčani pa so imeli priložnost občudovati zračne ptiče tudi na dveh aero mitingih v svojem domačem kraju, kjer so nastopili padalci, člani Aerokluba Trbovlje, in modelarji.

Kako veliko zanimanje vlada med mladino v Trbovljah za le-

talstvo, razvidimo tudi iz tega, da se v velikem številu priključajo mladi fantje na zvezno letalsko šolo v Vrhu. Nekateri komaj čakajo dneva, ko odričejo z veseljem srecem v Vrhu, marsikateri pa prebije tudi ves svoj dopust pri tem lepem športu.

Pa tudi na drugih področjih se pozna delovanje Aerokluba Trbovlje; tako je ob 100-letnici mestne občine Trbovlje lansko leto klub razstavil poleg drugega jadralno letalo, ki je zbudilo velikansko zanimanje med domačim prebivalstvom, saj so nekateri prvič v življenju od blizu videli letalo sploh. V slavnostnem sprejemu ob tej priložnosti so stopali padalci v popolni opravi, nadalje modelarji, ki so vzbujali splošno pozornost.

Aeroklub Trbovlje pa je sodeloval tudi pri slovesnosti »Stajerska v borbi« na Ostrožnem. Tu so njegovi člani sodelovali pri izvedbi letalskega desanta.

Najbolj šibka je bila v klubu radioamaterska in telegrafska sekcija. Ker bodo radioamaterji samostojno sodelovali v sestavi Ljudske tehnike, se bo v okviru aerokluba razvila predvsem radiotelegrafska sekcija.

Gotovo pa bi se ideja letalstva med trboveljsko mladino še neprimerno bolj razvila, če bi imeli svoje lastno letališče. Naš kraj je v tem pogledu res zelo neprimeren, ker leži med hribi, toda z dobro voljo vseh bi bilo mogoče urediti letališče na rudniških nastpih, kjer so bili že doslej letalski mitingi. V okviru kluba je nadalje delovala tudi

glasbenokulturna sekcija. Res užitek je gledati naše stare godbenike, ki kljub svoji starosti ob vsaki priložnosti radi sodelujejo in prijetno poživljajo razpoloženje po napornih izpitih, mitingih in drugih akcijah.

kluba. Ti so pripravili marsikatero prijetno urico v razvedrilo.

Tako usposablja tudi Aeroklub Trbovlje svoje mlade člane za vojno letalstvo kakor tudi za civilno službo in gospodarsko dejavnost v smislu športa, turizma in razvedrila.

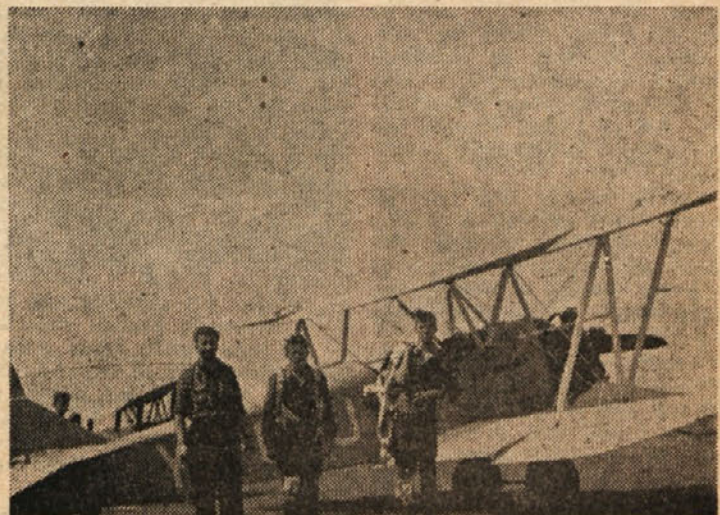
...in v Cerkljah

Kratko leto je poteklo, odkar je bil ustanovljen Aeroklub »Narodna krila« v Cerkljah. Ze takrat so ustanovili modelarsko in jadralno sekcijo. Deset modelarjev je napravilo tri motorne

De Gleria pa je poročal o plodnem delu kluba.

Skupno šteje ta organizacija 88 članov. V nov upravni odbor je bilo izvoljenih 11 članov.

Klub so preimenovali v Aero-

in štiri jadralne modele. Tekmovan je do sedaj modelarji niso udeleževali. Tudi svojih prostorov nimajo, kjer bi delali in se od časa do časa shajali; vse modele so izdelali doma. S svojim denarjem so nakupili štiri motorčke »Aera-150«.

Padalska sekcija je organizirala padalski tečaj, ki še traja.

Na občnem zboru, ki je bil pred kratkim v Domu JLA v Brežicah so razpravljali med drugim tudi o nakupu avtomobila, predsednik kluba kapetan

klub »Posavje«, to pa predvsem zaradi tega da bo v Posavju močnejše letalski centen ki bo vključeval v svoje vrste vse mladince in mladinke, ki imajo veselje do tega športa.

Novoizvoljenemu odboru želimo mnogo uspehov pri njegovem nadaljnjem delu. Naša mladina pa, ki je za ta šport posebno navdušena, se bo z veseljem odzvala. Treba je le organizirati močan center ki ne bo vezan samo na Brežice, Cerklje ter Krško, temveč na ves zasavski bazen.

A. R.

Dopolne v cnoti Vojne pošte 7498

Zunaj je bil že jasen dan; vedno dlje se je umikalo obzorje, megla je izginila in pojavila se je tiha dolinica. Sonce še ni pogledalo izza venca planin, ki obkrožajo to dolinico, polno čiste jutranje svežine. Po travi se lesketa jutranja rosa, drevje pa budi rahel hladen vetrič.

Po potu, ki vodi do reke, se vije k umivanju kolona vojakov, ki jih je pred nekaj minutami prebudila trobenta. Po cesti, pod hribom se pomika kolona avtomobilov, katerih hrup moti jutranjo tišino. To je avto šola, ki se vrača iz nočne službe.

Vojaki se vračajo z umivanja. Nekdo izmed njih zapoje pesem, tolikokrat zapeto pesem:

»Druže TITO, samo zovi, letet čemo ko orlovi...«

Njegovemu glasu se pridružijo počasi, drug za drugim, tudi ostali. Sonce se je že vzpelo na vrh Trebeviča. Sonce, kolona vojakov, pesem, hrup avtomobilov, znak trobente — vse to se sklada v prelepo harmonijo, prepleta se s spominj na preteklost, na dni, ko so po Igman planini, Bjelašnici in Trebeviču še pokale puške, ko je po dolini od ust do ust šla z veseljem izgovorjena beseda: »Partizani!«

Medtem ko je dolina okoli nas še odeta v jutranji mir, je v kasarni že vse živo. Trobentač je dal znak za začetek smotre in zanimanja. Toda glas njegove trobente je bil skoraj brez pomena. Vojaki so že stali na zbornem mestu in se veselo razgovarjali. Vmes so si čistili nikoli dovolj čiste puške.

Pregled je končan. Enote že odhajajo na svoja mesta, kjer bodo začeli z učenjem včeraj začeti predavanj.

Komandant počasi stopa nasmejan po poti. Vidi na novo

ograjene steze z belimi kamni, z apnom pobeljena stebra drevov, ki rastejo iz nizke trave. Zadovoljen je. Tako nasmejan pride do skupine vojakov, ki stoje okoli šotora. V njem je radar. Antena radarja se počasi obrača in išče letala po zraku...

Na katodni cevi radarja se pojavi svetla točka. To je letalo, ki leti daleč od nas. Komandant nekaj časa prisostvuje pouku ter tudi sam opazuje odkrito letalo, nato pa pripoveduje o pomembnosti radarske službe.

Komandant gre dalje. Ustavi se pri skupini, zgrnjeni okoli table, ki proučuje telefon M-33. To so telefonisti.

Podporučnik Božo vprašuje: »Kakšni so taktično-tehnični podatki tega telefona?«

Vojak, ki je z dvignjeno roko zaprosil za besedo, odgovori: »To je poljski telefon, model 33. Potrebujemo ga za...«

»Ta odgovarja dobro,« pomisli komandant Nato stavi sam nekaj vprašanj, na katere vojniki neoporečno odgovore. Zadovoljen se komandant odpravi nekaj deset metrov dalje. Ob robu gozda je radijski primo-predajnik, okoli njega pa sedi skupina vojakov.

»Ta-ta-ti-ta, ta-ti-ta, ti-ti-ti-ta...« se čuje s slabim glasom iz prejemnika. Naka jim skupina preko oddajnika odgovori: »Ta-ta-ti-ta, ta-ti-ta, ti-ti-ti-ta...« Spet se čuje glas iz sprejemnika. Borci drže v rokah zvezke in pišejo: »QRV? QRK? QTC...«

To so radiotelegrafisti. Borci se učijo sprejemanja na sluh in praktična dela z radijske postaje. V skupini je večina mladih vojakov, ki so se komaj pred nekaj tedni začeli učiti Morsejevo abecedo. Borci pozdravijo komandanta in sprejemajo da-

lje. Komandant gleda zdaj enemu, zdaj drugemu v zvezek. Naposled se ustavi pri Tonetu. Ta je ponos radio voda. Kako tudi ne bi bil, ko po nekaj tednih praktičnega dela že sprejema preko petdeset črk v minuti. In Fonzi? Tudi ta ne zaostaja za njim, kakor tudi vsi ostali.

Ko komandant gleda Tonetu v zvezek, ta še z večjo pozornostjo posluša tenek zvok in beleži.

»Ta-ta-ti-ta, ta-ta-ti-ta...« udarja na njegova ušesa. Medtem, ko eden oddaja, ostali med seboj kontrolirajo točnost prejemanja.

Komandant vesel odhaja dalje. Zadovoljen je. Še nekaj tednov in zabeleži bo:

»Usposobljenih je petdeset vojakov radiotelegrafistov.« Učilnice bodo zopet prazne. Čakale bodo nove vojske-rekrute, ki bodo postali po nekaj mesecih radiotelegrafisti. Uspešno bodo zamenjali te, ki so sedaj na terenu.

Liubo Zagam

„Vaška komedija“ v Brestanici

SKUD »Brestanica« je uprizorilo ljudsko igr »Vaška komedija«. Zlasti v nedeljo, dne 24. aprila, je bil telovadni dom zaseden do zadnjega kotička in mnogi so morali brez vstopnic oditi.

Igra je nudila navzočim prijetno razvedrilo, ki gre zanj zahvala zlasti režiserju tov. Marohu, a tudi igralcem, ki so svoje vloge dobro izvedli.

Mladi talentirani slikarski samouk Stanko je z uspešno scenarijo pripomogel k uspehu, prav tako tov. Moškon s pevskim delom igre.

S to igro bodo v kratkem gostovali v Brežicah. Je.

Nepozabite: vsak naročnik »Zasavskega tednika« je zavarovan

Tek osvoboditve v okraju Trbovlje

Pred dnevi je okrajni odbor Socialistične zveze v Trbovljah sklical posvetovanje vseh vidnejših športnih delavcev, da se pogovore o športnih prireditvah, ki naj bi z njimi naš okraj počastil 10. letnico naše osvoboditve. Na posvetu so sklenili, da se organizira Tek osvoboditve, na katerem naj bi sodelovali vsi aktivni športniki, nogometaši, smučarji, telovadci, plavalci in drugi. Določili so dolžino prog in sicer za člane 2000 m, za članice 800 m, za mladince 1000 m, za mladinke 600 m, za pionirje 400 m in pionirke 250 metrov.

Da se omogoči čim večja udeležba, bodo v nedeljo, 8. t. m. krajevna predtekmovanja po sektorjih v Trbovljah, Zagorju, Hrastniku in Radečah, teden dni pozneje, 15. maja, pa bo finalno tekmovanje v Trbovljah. Na tem končnem tekmovanju se bodo kosali tekači, ki bodo na krajevnih tekmovanjih dosegli 1. do 10. mesta. Vsak sektor bo poslal v Trbovlje 60 tekačev, se pravi, da se bo v

Trbovljah kosalo skupno 240 tekačev v vseh oddelkih.

Organizacije krajevnih predtekmovanj so prevzeli odbori za telesno vzgojo pri mestnih ljudskih odborih. Odbor za telesno vzgojo pri LOMO Trbovlje se je sešel prejšnji četrtek; podrobno je obravnaval organizacijo tekmovanj in sklenil, da bo start in cilj na stadionu SD »Rudarja«. Društvu, ki bo pridobilo največ točk, je namenil lep pokal, posamezni najboljši tekači pa bodo dobili spominske listine in praktična darila.

Tudi odbori po drugih sektorjih so takoj začeli s temeljitimi pripravam; za izvedbo tega teka, tako da smemo pričakovati, da bo tekmovanje povsod dobro organizirano in udeležba množična.

Pri finalnem tekmovanju ne bomo več ugotovili, katero društvo je najboljši; športni delavci so se namreč na posvetu sporazumeli, da se rezultat ugotovi le po sektorjih, ne glede na društveno pripadnost tekačev. Na ta način bomo prvič doživeli, da se bodo vsi tekači

iz določenega centra borili za zmago svojega kraja, pa naj si bodo to člani športnega društva »Partizana« ali šole. S tem bomo manifestirali našo enotnost tudi v športu in tako dostojno praznovali vseljudski praznik osvoboditve.

Pokroviteljstvo nad Tekom osvoboditve in ostalimi prireditvami v okrajnem merilu, ki jih bodo organizirali pozneje, je prevzel okrajni odbor SZDL ozioroma mestni odbor Socialistične zveze. Tek osvoboditve naj postane tradicionalna prireditev v naših revirih in je zato okrajni ljudski odbor preskrbel za zmagovalno ekipo krasen pokal iz kristalnega stekla. Pokal je prehodni in si ga bo pridobil sektor, ki bo zmagal v finalnem tekmovanju trikrat zaporedoma ali petkrat v presledkih.

Na posvetu pri okrajnem odboru SZDL so razpravljali tudi o Titovi štafeti, ki bo šla skozi naš okraj v četrtek, 19. maja tega leta. Letošnja štafeta mora biti od vseh dosedanjih največja.

K. R.

Dušanova zaseda je ubrala proti Bobnu zelo krivuljasto pot. Izogibala se je delat nove gazi in puščati sled v snegu. Ko je po dolgem ovinku prispela do Kolarja, je Dušan potikal na okno in uprošal za novice. Z odgovorom mu je postregel obveščevallec Mirko Kovč-Branko, k. se je tedaj mudil na Kolarjevi domačiji. Ker je bila situacija v dolini nespremenjena, je četa takoj odrinila na pot ter nad Gođanatom in mimo Rinaldija že ob petih zjutraj prispela na mesto, ki je bilo določeno za postojališče zasede.

Komandir zasede Dušan je bil v Bobnu malone doma. Zato je v mislih že med pohodom ustvaril načrt, kako bo razporedil svojih 35 borcev v zasedo. Na desnem bregu Bobenščice, nad cesto Hrastnik-Trbovlje, med Rinaldijevo in Kovčevovo hišo, je postavil tri mitraljezka gnezda, umes je razporedil strelce, na nasprotnem bregu ceste in potoka, pod Babičevovo hišo, pa brzostrnelno grupo.

»Tale bo kar dobra past za švabske podgane,« je menil Milan, ko se je ozrl po četnem položaju, kjer so borci izpod snega grebali kamenje in si gradili zaščitne. To delo res ni bilo prijetno, bilo pa je hvalježno, ker se je bilo treba dobro skriti v zaklone, ne samo zaradi napada na Nemce, temveč tudi pred ljudmi, ki bodo hodili po cesti v Hrastnik oziroma v Čede.

»Uh, prekleto je strupeno ta sneg!« je robantil vodnik Julij

Gorenč-Ciri, ki je legel na sneg in drgetal v mrazu kot trepetilka v vetru. »Naj me vrag vzame, če ne bo kdo zmrznil!«

»Samo Svabi naj pridejo, pa nam bo kaj vroče!« je pritegnil mitraljezn; pomočnik Stanko. »Takrat bo urelo in curčalo!«

Dušan se je plazil od borce do borce, pregledoval zaklone in vsakega posebej opozarjal na začetek napada. Dogovorjeno je bilo, da bodo užgali, ko bo prvi Nemec prispel do Rinaldija ozioroma ko bo poslednji vojak zapustil Kovčevovo hišo.

Naposled se je Dušan priplazil tudi na desno krilo, kjer je imel mitraljezec Franc Resnik. Španski svoje ognjeno gnezdo. Tam so bili še strelci Knez, obveščevallec Branko in bolničarka Vida Teržan.

»Kar bo šlo mimo vas, se ne sme več vrniti v Hrastnik!« je opozarjal Dušan Brankovo zasedo, ko je odhajal na komandno mesto.

Ko se je začela tema redčiti, je bilo na cesti vse živo. Iz Hrastnika so se vračali rudarji na svoje domove. Četani pa so hiteli v mesto po svojih opravkih. Stisnjeni v plašče so capljali proti Hrastniku tudi šolarji, mlekarice in drugi.

Partizan v zasedi so se stiskali k tlom na sneg. Bentili nad nepopustljivo zimo in nestrono čakali prihoda nemške soldateske. Kljub temu, da so pozili Vaukarjevo žganje, jim je čakanje že šlo presedalo. Ob osmih so začeli dvomiti v obveščevalne

podatke. Doomili so v marsikaj: »Se Nemci zaradi hude zime odpovedali patroliranju? Ni vrag, da je kakšen lisjak izdal partizansko zasedo! Menda niso Svabi ubrali kakšno drugo pot!«

Ko je sleherni upanje na prihod nemške patrle skopnelo malone pri vseh borcih, se je

Jože Stok-Korotan:

(Nadaljevanje)

Rezgetanje v Babnu

Izza Marka zaslišal odmev brzostrelnega rafala. Potem je zagledal še mitraljez, po petih puškinih streljih pa je spet vse utihnilo.

Dušan je vedel, da je bil to napad trboveljske zasede. In ni se zmotil, saj je dobro poznal partizansko orožje.

In kaj vendar se je zgodilo? I, kaj iz Trbovelj se je kretala patrila vermanov proti Marku. Iz nerazumljivih vzrokov se je njihova predhodnica ustavila pred partizansko zasedo, se bo jazljivo ozrla v breg, nato pa je uverila v dolino. Levo krilo čete je zamaženo užgalo za njo, kajti predhodnica je urno skočila v jarek in po njem zbežala v Trbovlje, kamor je prbežala tudi njihova glavnina.

»Uh, trdamana smolat!« je ben-

til Miha in z bistrim pogledom

poškrlil proti Ojstremu. »Da bi jih koklja brnila!«

Treba bi misliti na umik, so menili v hrastniški zasedi, sicer bodo Nemci zadržili: okoli nas kakšno zanko. Kaj naj bi drugega storili? Nemcem ni, jalovega čakanja pa imamo že nore tek.

Pššššššš... je vtem začušelo z desnega krila. Borci so napeto prisluhnili in se zazrli na cesto. Na vsem položaju je bilo tako tiho, da bi slisl mravljinje stopinje.

Pozor!

Izza ovinka, od Kovčevih hiš sem je prikorakal proti Nemcem, majhne čokate postav, v zeleni podofleirski uniformi. V rokah je držal precizno polavtomatsko puško, pripravljeno na strel, in z očmi oprezal po soteski ko dva avtomobilska žarometi v razdalji nekaj metrov sta mu sledila še dva vojaka. Njihovi koraki so bili počasnji in previdni, ko da bi hodili po jajcih.

»E, to je predhodnica!« je zašepetal Branko in dregnul Vido, naj tudi ona šteje, koliko Nemcev bo šlo mimo.

»Pripravljeni!« je skoraj ne-

slišno brzelo Dušanovo povelje od borce do borce. Kočnice mitraljezov in pušk so se zasukale — zdajci je bilo vse nared za napad.

Nemška predhodnica se je previdno pomikala po cesti, njej pa so v razdalji petih metrov sledili drug za drugim dobro opremljeni vojaki. Dva sta nosla mitraljeze, dva polavtomatski puški, eden tromblonko, drugi pa so imeli puške, bombe in polne torbe streliva.

Mitraljezi, brzostrelci in puškarji so uzeli Nemce na mrljo. Dušan pa je v mislih štel: petnajst, sedemnajst, devetnajst, ... še zaščitnica, pa bodo vsi! ...

Tedaj je jutranjo tišino pretrgal oster strel Svabske podoficir je pred Rinaldijevo hišo nameril puško na levo v breg in s prvinskim strelom zadell pomočnika mitraljezca v glavo.

»Palil!« je hkrati zadonelo partizansko povelje po Bobnu.

Partizansko orožje je tako močno zarežgotalo da je ureščilo po soteski ko v peklu. Čevlji so se hipoma segrele, razgrela so se tudi borci, pa položaju pa je zadlesalo po smodniku.

Na cesti se je deset švabskih postav sesedlo na sneg ko da bi jih z macolo po glavi. Trije so se opotekli in treščili v Bobenščico, drugi pa so se pogrnili v potok in v zaklon za obcestno škarpo. Vse to je bilo vkleknjeno v en sam trenutek. V naslednjem hipu pa so se potegnili izza škar-

pe ognjeni jeziki iz nemškega orožja.

»Dajmo, fantje!« so se bodrili borci med seboj. »Nasujmo jim svinca v betice... Udarimo, use-kajmo...!«

Mitraljezi so lajali in rezgetali in pel: pesem smrti, da je odmevalo iz Bobna, ko da bi Lucifer igral na peklenške orgle. Precizno so merili i partizani: Nemci, Strelji so švigali sem in tja, sneg pa je pršel na vse strani z obeh položajev.

»Se hudič ni, da jih ne bi porželi!« je zarobantil mitraljezec Jeran in usekal v švabsko gnezdo. Ko se ne bi sklonil k tlom, bi mu sovražen rafal ne odnesel z glave samo čepice.

»Za dva prsta preveliko je pomoril!« je zašepetal, zgrabil za ročno bombo in jo zalučil v obcestni jarek.

Tedaj je z desnega krila pritisnila proti Laporniku Brankovo zaseda. Od tam je mitraljezec Španski žgal in žgal — mitraljezom, da je kar popiskovalo po soteski.

Nemci so uvideli, da ne bodo vzdržali partizanskega pritiska. A brž, ko so se hoteli povelje čez potok proti Babiču, jim je Milanova brzostrelna grupa nasula precej svinca. Sneg in led v potoku sta bila že precej porbarvana s kravo Ker ni bilo nobenega tihoda, so se Nemci še bolj ukopali v svoje zaklone in se krčevito branili. Streljali so ko norci, dišje in brezglavo.

(Nadaljevanje sledi)

Za naše kmetovalce in gospodinje

Možnosti udejstvovanja kmečkih žena v Zvezi zadružnic

Zivimo v času, ko prinaša vse hitrejši razvoj znanosti in tehnike ljudem vseh narodov in slojev iz dneva v dan nove možnosti za svobodnejše in lepše življenje.

Ta hitrimerni duhovni in materialni razvoj pa spreminja tudi družbene odnose. Izginjajo predsodki o manjvrednih rasah, izgineva delitev ljudi na različne sloje. Ljudje se zblizujejo. Vse bolj se zavedajo pravice samoodločanja, se bolj pa potrebe skupnega prizadevanja, kar je glavna gonilna sila našega družbenega dogajanja.

Kolikar velja vse to na splošno — v svetovnem merilu, toliko bolj velja za nas. Pomembni smo lahko na uspehe, ki smo jih dosegli v družbenem, kulturnem in gospodarskem razvoju.

Razumljivo je, da nagli razvoj pri nas ni mogel teči povsod in za vse enako. Posebno se to pozna v naši vasi, čeprav se je tudi tu marsikaj izpremenilo. Prav gotovo pa je imela kmečka žena najmanj možnosti, da gre s časom naprej. Mladina gre v šole — v svet; možje kaj prečitajo, gredo z doma; žena je pa vse preveč privezana na dom. Saj ima skrb za družino, živino in še polje. Vendar ima tudi ona pravico na boljše življenje, oddih, kulturo in širšo izobrazbo.

Prepuščena sama sebi ne more storiti veliko. Edino več žena — s skupnimi napor — lahko pripomore k olajšanju življenja na eni, na drugi strani pa tudi k izboljšanju gospodarstva, vsaj kolikor sodi v njihovo delovno področje.

Delo bi šlo veliko lažje od rok, če bi na deželi imeli kake ženske organizacije. Po mesih zadnje čase že ustanovljajo različne biroje, društva itd., ki jim je edini namen pomagati ženi pri vsakdanjem delu. Skupno z njo reševati probleme, ki jih kot gospodinja in mati dnevno srečuje in jo vsaj za nekaj ur na dan razbremeniti, da se bo tudi ona lahko udeleževala izven doma ali pa si privoščila malo oddiha.

Poglejmo si v čem bi obstajala pomoč pri delu in sprostitvi drobnih gospodinjinskih del. Že čisto preproste izboljšave, kot n. pr. zgraditev perišč ob potokih, bi jim olajšale delo. Če bi se pa žene toliko zavzele, da bi si organizirale kako pralnico, bi bilo to — zlasti pozimi — manj naporno. Drugje bi si omislile krpalnice. Te bi imele dvojen pomen: nudile bi poceni usluge, na drugi strani bi pa nekaj žena prišlo do zastužka. Tudi pekarne bi marsikje prišle prav. Vrtec in otroška igrališča bodo pa tako in tako morali biti čimprej vsaj po vseh večjih vaseh. Za mater bo veliko olajšanje, če bo svojega otroka oddala za nekaj ur dnevno v vrtec in se medtem nemoteno posvetila svojemu delu. Na otroškem igrališču se pa otrok lahko razgiblje in je hkrati na varnem.

Veliko bi žene lahko storile tudi na področju higiene in zdravstva. Po večini naših vasi imamo zelo neurejene vodnjake ali studence, gnojšča, stranišča itd. Prav tako so važni vodovodi. Kar se vsega tega tiče smo pri nas še zelo zaostali, vendar bomo morali začeti misliti tudi na te stvari.

V vaseh, kjer še ni elektrike, morajo to dobiti čimprej. Saj si ne moremo zamisliti napred-

nega gospodinjstva brez nje (električni likalniki, kuhalniki in razni drugi pripomočki).

Prav tako imajo kmečke žene važno vlogo v proizvodnji. Saj vemo, da se vsaj s perutnino, prašičerjo, mlekom in vrtno po večini ukvarjajo le žene. In prav tu morajo biti žene tiste, ki bodo napravile pravo revolucijo. Nič več ne smejo biti samo posredovalke iz roda v rod prehajajočih tradicij, ampak žene, ki bodo šle v koraku s spoznanji in odkritji sodobne znanosti in prakse.

Za primer vzemimo samo našo kokošjerejo. Po večini kokoši, ki so pri nas razširjene, znesejo letno približno 80 jajc in še to takrat, ko so jajčka najcenejša. Pozimi v glavnem ne nesejo. Pri plemenu, ki ga sedaj uvajamo: domači štajerki — pa brez večjih težav dosežemo nesnost 150 in še več jajčk na leto. Tudi nesnost pozimi z nekoliko izboljšanimi kokošnjaki in pravilno prehrano in nego ni težko doseči, saj je štajerska kokoš zelo skromna.

Skrite rezerve, ki bi bile bogat vir dohodkov, predstavlja pri nas vzreja plemenske živine. Za primer vzemimo spet kokoši. Tako imajo valilna jajca, ki jih sprejemajo valilnice, dvojno ceno. Važno je to predvsem še zato, ker valilnice odkupujejo jajca spomladi, t. j.

v času ko so le-ta najcenejša, medtem ko so pozimi že itak draga.

Isto velja za svinjerejo. Saj imajo kvalitetne plemenske živali vedno lepo ceno in se lahko prodajo. V prašičerji pa moramo še prej razčistiti vprašanje plemena, prehrane, nege in svinjakov.

Tudi pravilno ravnanje z mlekom, organiziran odkup — ali kjer to ni možno — dobra predelava mleka lahko znatno dvigne dohodek.

Skoraj vsaka hiša ima svoj vrt. Če ga nimamo, bi ga pa morali imeti. Veliko bi naše gospodinjstvo lahko izboljšale prehrano, če bi imele skozi vse leto na vrtu različno zelenjavo. Marsikaj bi pa lahko tudi prodale.

Sedaj boste pa rekli: »To je vse lepo in prav, toda pri nas na kmetih ni društev, niti kake druge organizacije, na katero bi se žene lahko oprele.« To pa drži le delno. Kaj nimamo skoraj po vseh večjih krajih kmetijskih združenj in prav te predstavljajo danes močno organizacijo, ki je sposobna nuditi vso materialno in strokovno pomoč.

Ker je naša kmetica neposredna proizvajalka, je nujno, da je vključena v delo združenj — torej njena članica. Kako se pa potem imenuje organ pri združenju, preko katerega žene

uvečjavljajo svojo dejavnost: odsek, krožek, zveza ali odbor zadružnic — ni važno. Važno je le, da bodo žene v tem odseku delale in se ga posluževale pri reševanju svojih nalog. Tako bodo kmečke žene tesno povezane z delom svoje zadruge, lahko bodo pa tudi odločale o njenem gospodarjenju. Prav posebno še, če bodo imele svojo zastopnico v upravnem odboru zadruge.

S pomočjo združenj si bodo žene lahko organizirale različna predavanja, tečaje, ekskurzije, prireditve (n. pr. tekme žanjic), razstave itd. Z vsem tem se bodo izobraževale in izpopolnjevale, da bodo še lažje kos vsem nalogam.

Kmetijske zadruge, OZZ in strokovnjaki, pa morajo ženam pri njihovih prizadevanjih nuditi vso pomoč. KZ jih morajo predvsem materialno podpreti.

Zadružnice, ve se pa s svojimi predlogi z zaupanjem obračaje na svoje KZ! V primeru, da v kaki zadruzi ne bi našli razumevanja za vaše težnje — pa se obrnite direktno na OZZ. Pritegnite v svoj krog čimveč kmečkih žena, da bo napredek čimprej prišel do zadnje hribovske vasice in zmagal vseposvobod. Tako bomo z ostalimi delavnimi ljudmi skupno korakali v boljšo in svetlejšo prihodnost.

In. M. M.

Dekleta, več sočivja in zelenjave!

Hrana vpliva na razvoj telesa, njegovo odpornost proti nalezljivim boleznim in na delovno sposobnost posameznika in s tem na celotno družbo. Zato ni čudno, da posvečamo temu vprašanju v zadnjem času veliko pozornost.

Skrb za zdravo prehrano prebivalstva nam je narekovala, da smo imeli v programu letošnjega letnika zdravstveno prosvetnih tečajev za dekleta že tudi 16 ur teoretičnega in 5 ur praktičnega pouka o prehrani. Tako pridobljeno znanje naj bi dekleta praktično uvedla tudi v način prehrane v svojih domovih. To pa bo mnogokje težko, ker vemo, da se marsikaj tega, kar so predavateljice priporočale kot najni sestavni del naše hrane, na naših domačih vrtovih še ne sadi in ne goji. Potrebno pa je, da napravimo tudi glede tega pomemben korak naprej. Vsaka naša kmečka hiša naj bi se obogatila z vzorno urejenim zelenjavnim vrtom, na katerem bo skozi vse leto dovolj zelenjave in sočivja za potrebe in za zimo, pa tudi cvetja naj ne manjka.

Kako bomo to storile? »Naša vas« glasilo Glavne zadruge zveze Slovenije, bo v svojih štirinajstrednih izdajah redno objavljalo, kaj sejati in kaj saditi v določenem času. Obenem pa bo prikazana tudi vitaminska in hranilna vrednost posameznih kultur in kar je predvsem važno, kako si uredimo tak vrt.

In. M. M.

V zvezi z navedenim pozivamo vse osnovne organizacije in vodstva letajnih centrov, da smatrajo to nalogo kot praktični zaključek letošnjega leta in organizirajo to delo v sodelovanju z Zvezo zadružnic, (ki ima isto obvezo), upoštevajoč vremenske in krajevne razmere. V akcijo pritegnite organizirano tudi vsa ona dekleta, ki so že lan: končala zdravstveno prosvetne tečaje.

Ta naloga naj bo ena izmed obveznosti v počastitvi 10-letnice osvoboditve, ker le z zdravo prehrano bomo rodile in vzgajale zdrav rod in zdrave, krepke graditelje socialistične domovine.

Okrajni odbor RK

Guidon Veseli:

Nevarno odmiranje breskvinih dreves

Zelo nevaren je pojav odmiranja breskvinih dreves, ki ga zaznamujemo že nekaj let po naših sadnih nasadih in vrtovih. Pri nas v Jugoslaviji se je to doslej nepoznano propadanje breskev prvič opazilo leta 1952 v breskvinih plantažah zadruge »Osojnik« pri Ptuj, torej tam, kjer so napravili prve večje strnjene nasade te vrste v Sloveniji, in sicer na površini 19 hektarov. Zato ni čudno, da je ravno tukaj usihanje dreves prišlo najbolj zastrašujoče, in pri tem tudi v nepravilni luči do izraza, tako da niso globlje poiskali vzroke tega pojava, medtem ko so šli na Primorskem, kjer se gojijo plemenite breskve že desetletja, vendar na malih površinah, kar mimo tega propadanja.

Prvotno se je pripisovalo propadanju breskev v nasadu zadruge »Osojnik« sajenju dreves na gozdna tla, v katerih je ob krčenju gozda ostalo seveda tudi precej koreninskih ostankov in koščkov lesa, kar bi moglo — kakor so domnevali — in to očitali tudi pri nas v Leskovcu, češ da ne vemo: z gnitjem in preperevanjem povzročamo plesen na koreninah posajenih dreves in v zvezi s tem tudi njihovo odmiranje. Po izjavi sadjarskega strokovnjaka W. H. Thiesa z univerze Massachusetts v ZDA odstranijo v Ameriki korenine iz zemlje le v toliko, da ne delajo s ponovnim obraščanjem nepravilno. Drevo celo sadijo na mesto, kjer so izkopali staro drevo. Na to mesto dodajo le dovolj ustreznih gnojil in v dveh letih največ zemljo predelajo. Skrčena gozdna tla so slaba le v toliko, kolikor jemljejo bakterije, ki opravljajo razkrajanje koreninskih in drugih organskih ostankov, iz zemlje hrano, zlasti dušik, ki jim ga ne morejo razpadajoče organske snovi same nuditi, kot n. pr. pri nepreperelem slammastem ali pa pri ozruški iz tovarne celuloze pomanim hlevskim gnojem. Bakterije zaplenijo v določeni meri v neproduktivni obliki toliko dušika, da ne ostane za rastlino prav nič, ali zelo malo, zaradi česar nastane podhranjenost rastline, ki se izraža v bledikasto zelenih ali celo rumenih listih, kakršne vidimo, kjer gnojimo s takim gnojem. Posledica tega je slaba rast in še slabša odpornost rastline proti raznim boleznim. Če so pa fiziološke motnje trajnejšega in večjega obsega, nastane tudi možnost odmiranja rastline.

Potem so govorili, da breskve uspevajo samo na Primorskem in podobno. Pri tem pa so seveda prezrili, da so pri urejanju sadnih plantaž v Osojniku sodelovali sami izkušeni sadjarji-pionirji, ki so širom po Jugoslaviji ustanavljali prve plantaže breskev, hrusk in jablan po najspodobnejših načelih in ki so prav zaradi tega sodili za potrebne, da se posvetujejo s pristojnimi strokovnjaki, zlasti iz mariborske sadjarske šole. Preden so se lotili tega dela. Znano je, da ne uspeva vsaka sadna plemena in vsaka sadna sorta povsod enako dobro. To se pravi, da ne preidejo njihove značilne lastnosti povsod enako močno in v popolnosti do izraza, kar je odločilno za doseg donosnosti. Iz izkušenj dobro vemo, da so n. pr. breskve v težki, vezani in hladni zemlji, pri nepopustljivi osnovi, v pomanjkanju srstenine, v kateri se zadržuje v presilni meri voda in ki jo raztopi in se

(Nadaljevanje na 5. strani)

Nekaj misli o poletnem škropljenju sadnega drevja

V zadnjih letih smo govorili največ o zimskem škropljenju sadnega drevja. Hoteli smo pač zatreti kaparja in preprečiti sušenje dreves. No, in tam, kjer drevje ni bilo že preveč okuženo, so bili doseženi prvi uspehi in tisto prepotrebno zaupanje v škroplivo. Prvi dokazi, da lahko rešimo naše ogroženo sadno drevje. Če rešujemo z zimskim škropljenjem drevje, tedaj rešujemo s poletnim škropljenjem kakovost in s tem v zvezi tudi sebe. Zato mislim, da bi bilo dobro, da prav »Zasavski tednik« posreduje tisto, kar nas teži, kritično pretehta dejstva, pokaže v zasluženih svetli luči tiste, ki si najbolj

prizadevajo za ustvaritev boljše življenja — tiste pa, ki stoje še ob strani in premlevajo sto let staro tradicijo, naj uspehi sosedov vendarle prebudijo. Da ne zaidejo na stransko pot se ozirimo najprej na zimsko škropljenje v letošnjem letu, kjer škropljenje pozimi je še vedno osnova za ohranitev sadnega drevja na področjih, ki jih je okužil ameriški kapar.

Imeli smo lepo zimo, primerno za vsa dela v sadovnjakih. Na žalost pa je še mnogo takih

več uspehov in volje. Za kmetijsko zadruzo namreč še ni delo končano, če je naročila določeno količino zaščitnih sredstev — potem pa konec. V KZ Blanci je bil podoben položaj, toda tam so drugačni pogoji; dvesti ne bi mogli kvečjemu dvometa sadjarskima pomočnikoma, ki sta bila na sedemdesetnem tečaju, potem pa — adijo! Dosti je bilo napak, dosti je bilo dobro opravljenega dela; lahko smo veselili, da zanimanje za sadjarstvo spet raste, in to prav zaradi dejstva, da sadno drevje lahko obvarujemo, saj so sredstva v ta namen poceni, poceni so umetna gnojila, zastoj so ogledi in nasveti — in ker je precej veliko zanimanje sadjarjev za poletno škropljenje, je prav, da se pomenimo pravočasno tudi o tem (sicer so vse kmetijske zadruge že dobile po nekaj izvodov navodil — ki jih lahko po potrebi razmnožijo — ki se jih lahko poslužijo vsi sadjarji).

Poletno škropljenje drevja — kot že rečeno — nam rešuje kvaliteto sadja. Redki so sadjarji, ki oberejo jeseni lepo, zdravo sadje, sadje brez krastavosti, brez zavijača (črvice), brez gnilobe (monilije) in deloma brez rdečih pikastih okrasov ameriškega kaparja. Torej s poletnim škropljenjem, h kateremu prištevamo tudi škropljenje pred cvetenjem in škropljenje po cvetenju, zatiramo glivične bolezni krastavosti in monilijo ter po drugi strani vse škodljivce — zavijača, kaparja, listne uši, krvave uši itd. Sredstev za izvršitev poletnih škropljenj je na razpolago dovolj, uvoženih in domačih (obojje dobrih) in je stvar le v tem, če se imate v načrtu, da se hočete lotiti poletnega škropljenja svojega sadnega drevja, da se pravočasno prigrisite pri svoji KZ oziroma načelniku sadjarskega odseka pri zadruzi, ki bo — če že ni — naročila zahtevana sredstva v primerli količini. Poletna škropljenja bi se sedaj opravljal le v strnjjenih nasadih (vsaj 15 do 20 dreves) in še to posebno jablane in slive. Za primer navajam, da se je ob priložnosti popisa sadnega drevja oziroma ob kategorizaciji v občini Brežice, prigrisalo za poletno škropljenje preko 40 posestnikov, precej tudi v Vidmu, Cerkljah in Studencu. Naloga KZ je, da taki spontano zrasli želji priskoči na pomoč in stori vse potrebno, da se bo škropljenje pri vseh »prosto-voljnih« v resnici in pravilno izvedlo. Poletno škropljenje sloni na tako imenovani »prosto-voljni bazi« — za poletno škropljenje oziroma za zatiranje središča omenjenih sadnih škodljivcev namreč ni zakona — in je torej prostovoljno. Prepričan

Problem pitne vode v Izakah

Izlake so letoviščarski kraj. Od blizu in daleč radi prihajajo izletniki v tamkajšnje toplice, kjer se v prijetni vodi osvežijo, v restavraciji pa dobro okrepčajo. Vsako leto pa je tudi dosti takih, ki preživijo svoj letni dopust v Počitniškem domu rudarjev. Vsake počitnice prihajajo v Izlake šole tudi trume otrok od drugod, da si v počitniški koloniji na svežem zraku in v kopalšču naberejo potrebnih moči za svojo rast in razvoj.

Vsi, ki tako ali drugače prihajajo skozi Izlake, svojim očem kar ne morejo verjeti, ko vidijo, kako domačini prenašajo po vasi vodo — vedro za vedrom. Kajti neverjetna je resnica, da Izlake še sedaj nimajo vodovoda. Toplice nimajo dobre pitne vode nima je šola.

Kaj pravite k temu, da se

mora hoditi kolonija otrok, ki so tu na letovanju, umivati v potok, da mora osebje kolonije vso potrebno vodo, ki je ni malo, nositi od edinega zadružnega vodovoda sredi Izlak?

Dne 7. aprila smo proslavljali Svetovni dan zdravstva, ki si je letos postavil geslo: »Čista voda — boljše zdravje.« Ob tej priložnosti se me je polastila misel:

Morda bi se pa je kdo našel (in moral bi se našli), ki bi začel akcijo za gradnjo vodovoda? Prav gotovo bodo naše oblasti uvideli to nujno potrebo in bi priskočile na pomoč. Če pa od samih domačinov ni nobene iniciative, nobene agilnosti, čemu bi pa Izlačanom veljevali tako drago napravo?

Kaj mislite, dragi bralec in ostali?

(š)

NAŠI ČITATELJI ... pišejo

Sektorska konferenca trboveljskih Občni zbor KZ Kapele pri Dobovi uč te ev

Učitelstvo trboveljskega sektorja je imelo razgovor, na katerem je obravnavalo dvojne važnih pedagoških vprašanj, to je pregled učnih uspehov ob prvem polletju, tako v osnovnih šolah kot v gimnazijah, in kriterij ocenjevanja ob koncu šolskega leta. Prvo vprašanje so podprle natančne statistike, ki so nakazale, da je bil ob polletju v okviru učni uspeh zadovoljiv, da ne še takšen, kot je bil pred drugo svetovno vojno. Se pa še kaže vpliv vojnih let, ki so jih doživeli tako starši kot tudi učenci sami. V diskusiji sami pa so številni učitelji iznesli vrsto dokazov, zakaj so bili uspehi v nekaterih zavodih slabši, drugod pa boljši. Dokazano je bilo, da so na splošno uspehi v tretjem razredu osnovne šole daleč slabši kot v ostalih razredih, to pa zaradi tega, ker pridejo posamezni, manj nadarjeni učenci le do tretjega razreda, tam pa počasi ostarevajo, kvarijo disciplino, hkrati pa znižujejo odstotek splošnega uspeha.

Posebej je učiteljski in profesorjski zbor pretresal razloge, ki govorijo za peti razred oziroma proti njemu in ki so v letošnjem letu odprli na obeh trboveljskih osnovnih šolah. Do jasnosti sicer ni prišlo, vse pa kaže, da bo ta razred ostal tudi v bodoče in se bo najbrž postopoma razvil v osmi etno osnovno šolo.

Večji problem pa predstavlja

Nevarno odmiranje breskvinih dreves

(Nadaljevanje s 4. strani)

v poletni suši delajo razpoke, kaj rade podvržene prehitremu propadanju. Korenine, ki leže več tednov v vodi, se zaduše. Leta 1936 so propadle v Italiji zaradi zadušitve korenin v vodi — tedaj je deževalo osem mesecev neprenehoma — na tisoče in tisoče breskvinih dreves. V drugih enakih pogojih so tedaj najbolj trpeli nasadi na zemljiščih z nepropustnim glinastim podzemljem. Tedaj je spremljal to propadanje breskev močan napad Clasterosporiuma C., kot popolnoma sekundarni vzrok in ki je lahko samo pripomogel k hitrejšemu koncu rastline. Vse rastline, oslabilene iz bilo katerega vzroka, so še vedno močno občutljive. Tako, kakor že rečeno, preobilna vlaga ali pa suša, poškodbe, napadi po škodljivcih, preobilna rodnost oziroma podhranjenost, enostransko gnojenje in druge fiziološke motnje, mnogo pripomorejo, da postanejo breskve občutljive za razne bolezni, kar seveda še poveča oslabiljenje drevesa.

Na težki, vezani in nepropustni zemlji s slabim nagibom, kjer se voda težko odceja, breskve sicer zelo bujno rastejo, vendar precej pozneje rodijo, šele v četrtem, petem ali celo šestem letu, in to mnogo slabše, kot je lastnost sorte. Poleg tega so še sadeži takih breskev slabo barvani in netrpežni za prevoze, neokusni in voden. Odtiski na njih se takoj poznajo, brž ko jih le malo pritisnemo. Iz prakse v našem sedanjem delu pri urejanju sadnih plantaž vemo, da je vse to mogoče s pravilno pripravo zemlje izboljšati v taki meri, da postanejo breskve tudi na takih zemljiščih odporne proti elementarnim in drugim neugodnim ter da se začnejo normalno razvijati in obroditi lepo barvane, sočne in trpežne plodove v izobilju. To dosežemo s pravilnim rigolanjem, se pravi s takim, da dosežemo zadostni odtok vode, z globljim podrahljanjem, s podrahljanjem ozir z drenaziranjem s plugom-krtičarjem, ali pa na kakršen koli drug način po sredini med vrstami, s terasiranjem, da potem lahko posadimo drevesa na nasipano najboljše zemljo, ali v zadnjih časih z zastiranjem, da med drugim tudi povzročimo razvijanje koreninskega sistema bolj plitko, da ne pride nikoli do vode, s smotnim gnojenjem s humifikacijo in kalefikacijo za izboljšanje sestave zemlje breskev namreč hitro reagira v nenavadni in zanesljivi obliki na vsako slabo in prav tako tudi na vsako dobro gospodarjenje z njo. Breskev zahteva najskrbnejšo in najintenzivnejšo oskrbo.

(Konec prihodnjic)

način ocenjevanja učencev in dijakov za konec šolskega leta. Tu se pojavlja toliko, tako pedagoških kot psiholoških momentov — saj vemo, da kolikor otrok, toliko osebnosti, ali če hočete značajev, ki jih ne moremo enako vrednotiti. Vsa ta vprašanja so prosvetni delavci temeljito pretresli, se o njih pogovorili in upati je, da bo letos uvedeno kolikor toliko poenoteno redovanje — še več: to redovanje se bo vršilo že od sedaj dalje po osvojenem načelu.

Vsak učenec naj bo po vseh vidikih pravilno ocenjen, njegova ocena pa naj bo pravilen odraz celoletnega šolskega dela. Vedno pa imejmo pred očmi, da so učenci naša mladina, ki ji lahko z nepravilno oceno hitro ubijemo veselje do dela, težko pa bo to napako popraviti.

Kmetijska zadruga je imela 24. aprila svoj letni občni zbor, ki se ga je udeležil tudi zastopnik OZZ Krško. V letu 1954 je kmetijska zadruga imela prometa 21.688.000 din, dobička pa 156.767 din. Pri KZ delujejo sadjarski, živinorejski in strojni odsek, čevljarski odsek pa bodo zaradi neaktivnosti opustili, na novo pa bodo ustanovili vinogradniški odsek. Ustanovili bodo nadalje hranilniški odsek, ki naj bi služil kmetovalcem in vinogradnikom.

Ob tej priložnosti so spoznali tudi, da strojni odsek zaradi prenizkih kalkulacij dela z izgubo, kmetovalci pa so dolžni na traktorskih uslugah nad 280 tisoč dinarjev.

Novemu upravnemu odboru želimo v bodočem delu čim več uspehov.

D. V.

TRBOVLJE

Redek dogodek. — Preteklo sredo je bila v Domu »Partizan« v mali dvorani intimna prireditve, ki so se je udeležili v pretežni večini trboveljski glasbeni kulturniki. Do te zanimive prireditve je prišlo po želji nekaterih, ki bi radi ocenili vzpon mladega trboveljskega violinista, desetletnega **Vilija Jamskega** od tedaj, ko so ga poslali zadnjič na »Večeru neznanih talentov« v Trbovljah.

Kdo je pravzaprav mladi Vilij? Učenec osnovne šole je in gojenec Glasbene šole, ki s svojo pridnostjo, izrednim spominom — saj je igral vse skladbe na pamet — zlasti pa je še s svojo izredno nadarjenostjo predelal v Glasbeni šoli učno snov v dveh in pol letih, ki zanj potrebuje normalni učenec pet let. Od leta do leta je fant nastopal na rednih glasbenih produkcijah s prodornim uspehom, tako da se je predstavil prvič široki javnosti lanske leto na »Večeru neznanih talentov«, kjer je prejel ne samo prvo oceno javnosti, temveč tudi enako strokovno oceno komisije.

Na tem popoldnevu, kjer sta sodelovala z Vilijem Jamskom tudi njegov učitelj Zdravko Jager in pianist Jože Skrinar, je ta mladi talentirani deček pokazal presenetljivo tehnično znanje za njegova leta v enajstih skladbah, ki jih je izvedel v različni glasbeni zasedbi. Res je, da so mu nekateri toni še zavezani tu in tam nekoliko hreščete, prehodi s strune na struno niso bili docela jasni in da se obe violini nista zvočno docela ujemale — kar pa je razumljivo, saj je ena violina izrazito tričetrtinska, druga pa koncertna. Pa pustimo vse to — ritem je bil izobren in zadovoljni ter iznenadeni so bili vsi, ki so ga poslušali.

Vilij Jamski je v svojem znanju dozorl že toliko, da bi se lahko z uspehom prikazal s tem sporedom v kakem našem večjem mestu.

Redek dogodek je bil to — smo rekli? — no, pa morda je bil ta do danes v Trbovljah edinstven, presenetljiv in želeli bi se jih še več.

-a-

Posnemajmo jih!

Pred kratkim je v Artičah gostovala igralska družina iz Sromelja z Jakličevo igro »Ljubavi cvet je zamoren«. V nabito polni dvorani artiškega Zadrugnega doma so se Sromljani s svojim gostovanjem prav dobro izkazali ter so doživeli tudi navdušen aplavz. Čeravno igre ni režiral poklicni režiser, so Sromljani lahko ponosni, saj so pokazali velik napredek v gledališki umetnosti.

Sromeljska igralska družina z igro »Ljubavi cvet je zamoren«

Mladina v šentjanžu dobro dela

V Šentjanžu na Dolenjskem so imeli dvorano za kulturne prireditve, ki je bila že dolgo časa potrebna temeljitega popravila. Mladina ni čakala prekrižanih rok, pač pa se je z veliko voljo lotila obnove dvorane. Tako so jo tudi sami prepletkali in izvršili še razna druga dela. Kupili so nadalje za oder nov zastor, ki so zanj dali 24.000 din.

Vsa šentjanska mladina je vključena v tamkajšnje kulturno-umetniško društvo, ki dobro dela. Za 1. maj je gledališki odsek našel tudi kulturni spored, ki je lepo uspel. Zjutraj je bila budnica. Igrali so domači godci — »Štirje fanti«. Ob devetih dopoldne so se kosali harmonikarji, popoldne pa je bila na sporedu gledališka igra »Spojena žena«. Začetni prvomajski slavnostni govor pred igro je imel domači šolski upravljatelj.

Kakor so se Sromljani izkazali v časih narodnosvobodilne vojne, tako tudi sedaj nadaljujejo svetle tradicije na kulturnem področju, da s svojim delom oblikujejo lik socialističnega človeka.

Domačini pa se upravičeno vprašujejo, kaj je s kulturno dejavnostjo v samih Artičah. Prejšnja leta so Artičani dosegali lepe uspehe na kulturno-umetniškem področju, sedaj pa

naenkrat zatišje. Dokaz, da kulturno-umetniško delo lahko napreduje, so pokazali Sromljani, ki tudi sami nimajo izurjenih gledaliških režiserjev, pa vendar dosegajo uspehe. Vsega skupaj so igralci v Artičah dali na oder samo igro »Krap« in nič več, vendar je bila tudi ta igra dokaz, da kulturnoprosvetno delo lahko napreduje, če živi v ljudeh volja do kulturnega dela. »Kulturno spajanje« v Artičah da marsikomu misliti, čemu so v kraju zgradili Zadrugi dom z gledališko dvorano. Pa ni treba, da bi ostalo tako. Treba je le prijeti za delo in tudi v Artičah uspehi ne bodo izostali.

Občinska konferenca mladine v Senovem

Pred dnevi je bila na Senovem občinska konferenca LM. Na njej so obravnavali poročila o političnem stanju med mladino in o borbi LM za socialistično zavest mladine, nadalje volitve občinskega komiteja LM in delegatov za okrajno konferenco mladine.

IZ PODBOČJA

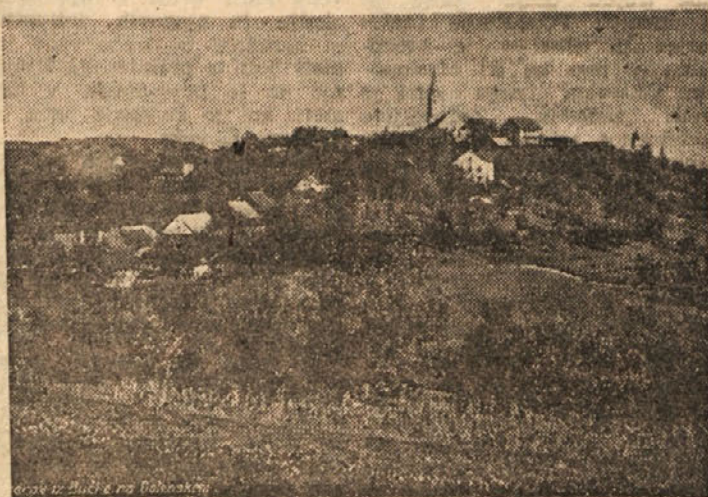
Kmetijska zadruga Podbočje je imela v nedeljo, 24. aprila t. l. redni letni občni zbor. Udeležba je bila še dokaj povoljna. Poročila posameznih odsekov so pokazala od neke mere zadovoljive uspehe. Z volitvami se je upravni odbor precej

spremenil. Zelja vsega članstva je, da se delo v KZ Podbočje še bolj požiivi in dosežejo še lepši uspehi na vseh področjih gospodarske dejavnosti. Od OZZ Krško se je udeležila obnove zbora tov. Zupančičeva, ki je v svojem referatu poudarjala, da je moč zadruga v zavednosti članov, ki naj svoje pridelke vnovčujejo le po KZ in jih s tem krepijo ter dajejo na ta način možnost, da tudi zadruga podpre članstvo. Posamezne odseke je bodrila, naj bi na večkratnih sestankih proučevali posamezne veje kmetijstva, kot n. pr. živinorejo, sadjarstvo, vinogradništvo itd.

Stavljen je bil predlog, da bi pred šolskim poslopjem, kjer je prostor v velikosti pol hektara, uredili vzoren sadni vrt, ki naj bi bil istočasno v učne namene v sadjarstvu in hkrati za okras tega predela. Na ta način bi se zlasti učenci iz višjih razredov priučili vzgajanju in negi sadnega drevoja. Od tako izurjenih bodočih mladih gospodarjev bo imela korist celotna okolica. Priporočeno je bilo nadalje, da bi vsak gospodar nasadil na svojem vrtu različno sadno drevje in s tem zavrl stikanje otrok po sadežih na tujih vrtovih. Gojitev sadnega drevoja je važna, zlasti sedaj, ko ga napadajo najrazličnejši sadni škodljivci, ki jim lahko kljubuje le večji sadjar.

-ski.

LEPO JE NA BUČKI

Pozdrav iz Bučke

Marsikdo se vpraša, kam bi odšel v prostem času, ko vse hiti v naravo. Vse se bo zateklo na že znani izletniški kraj Lisca. Pa ni samo Lisca, ki kliče in vabi ljudi. Letos vam nudi dovolj zabave in užitka v naravi »pušeljca« Dolenjske.

Sedaj pa ne vemo, kje je ta »pušeljca« Dolenjske. To je vasica na Dolenjskem, ki vam jo kaže slika. Bučka je oddaljena od Rake 7 km, je blizu Skočjana, do koder vozi avtobus.

Tudi zakoniti kraji, kot je Bučka, ki je neznana večini prebivalcev našega okraja, so minkavni.

Zima se je umaknila, preginali so jo topli sončni žarki, ki obsevajo Bučko od ranega jutra pozno v noč. Toplo sonce je priključilo iz zemlje vse cvetice, vsa pobočja so posuta s pisanim cvetjem. Sadno drevje se je že

odelo v belo. Med drevjem pa skakljajo ptice in prepevajo svoje pesmi. Zadihala je prava pomlad.

IZ HRASTNIKA

Razstava šolskih risb. — Tudi v Hrastniku so imeli v Puharjevem domu razstavo šolskih risb. Ogledali so si jo vsi učenci osnovnih šol in dijaki nižje gimnazije v Hrastniku in na Dolu ter učitelji in profesorji. Take razstave nedvomno dvigajo zanimanje za umetnost v risanju.

★

Odlikovanje. — Prejšnjo nedeljo je imela v Ljubljani Foto-kinoamaterska zveza Slovenije letno skupščino. Na tej skupščini je prejel Hrastničan — sedanjí tehniški direktor tovarne

»Lek« v Ljubljani, tov. Mirko Grešak srebrno »Puharjevo plaketo« za zasluge na foto-kino-področju. Tov. Grešak je bil ustanovitelj širom po Sloveniji znanega hrastniškega fotoamaterskega kluba in hkrati ustanovitelj edinstvenega »Puharjevega doma« v Hrastniku ter dolgoletni funkcionar slovenske foto-kinoamaterske zveze. On in tov. Roza Perko, ki je že 15 let tajnica fotoamaterskega kluba v Hrastniku, sta bila poleg nekaterih posebno zaslužnih članov imenovana za častne članke tega združenja. — Čestitamo!

Diploma. — Na slavističnem oddelku ljubljanskega vseučilišča je diplomiral tov. Ivan Zrimšek, slavist nižje gimnazije v Hrastniku. — Tovarišu profesorju Zrimšku čestitamo!

★

Zanimiv koncert v Hrastniku.

Po poročilu tajnika Društva upokojencev v Hrastniku je bilo ob koncu lanskega leta v kraju in okolici organizirano 812 upokojencev. Odbor je bil lanj delaven tudi na kulturno-prosvetnem področju. Pred dnevi je to društvo priredilo svojim članom svojevrsen užitek: iz Maribora je povabilo pevce — upokojence, ki so napravili v Hrastniku lepo uspel koncert 62 do 85 let starih pevcev. Ob tej priložnosti so dobili hrastniški upokojenci povezavo z mariborskimi. Na letošnjem občnem zboru društva je obdržal predsedniško mesto delaven član tov. Karel Platinovšek, mesto tajnika je letos prevzel tov. Franc Jerebičnik, blagajniške posle pa bo vodil tov. Karel Kumanc. Letos pripravljajo hrastniški upokojenci večji izlet na naš Jadrán. Kljub starosti so še kar podjetni, kar moramo le pozdravljati.

Ali bodo v Sevnici onustili podružnico NB?

Centralna Narodna banka v Ljubljani je prišla do kaj čudnega sklepa, ki je Sevnice zelo razburil; sklenila je namreč, da bo opustila svojo podružnico v Sevnici. Do tega sklepa je prišla bojda zato, ker so nekateri uslužbenec podružnice odpovedali službo?

Sevniška podjetja in družbene organizacije so upravičeno protestirale proti temu sklepu, kajti opustitev podružnice NB je prišla v času, ko vsi razlogi govorijo za njen obstoj. Znano je namreč, da bo v Sevnici sedež bodoče velike občine, ki jo bodo sestavljali kraji ob Mirniški dolini in celo del bivšega celjskega okraja. V Sevnici je nadalje močno razvita lesna industrija, ki se bo v bližnji prihodnosti združila v sodoben lesni kombinat. Nameravana je prav tako tudi izgradnja obrata za predelavo lesnih odpadkov. — To in pa dejstvo, da moramo težiti za tem, da se finančno poslovanje po banki v čim večji meri olajša rodilcem in ustanovam govoril proti opustitvi podružnice NB v Sevnici.

-nc

pr pripravljajo na slavo z raznimi programi ostale organizacije.

★
V okviru proslav 10. obletnice osvoboditve Jugoslavije pripravljajo gasilsko društvo v Pisceh, dne 8. t. m. gasilski nastop v sodelovanju s sosednjimi društvi, z nastopom z gasilskim orodjem, s srečlovom ter prosto zabavo in takšno vnmno. Ravno tako se piesom.

An.

Ustanovni občni zbor društva rejcev malih živali v Zagorju

Prejšnjo nedeljo so ustanovili v Zagorju Društvo rejcev malih živali. Na občnem zboru so zvolili upravni in nadzorni odbor, sprejeli društvena pravila ter se pogovorili o svojem bodočem delu.

Doslej je v Zagorju delovala samo sekcija Društva rejcev malih živali okraja Trbovlje. Ker pa je sekcija dobivala premalo pomoči od matičnega društva, so člani zahtevali, da se v Zagorju ustanovi samostojno društvo. Na občni zbor matično društvo ni poslalo svojega zastopnika.

Društvo šteje 160 članov in ima vse pogoje, da se razvije v društvo, ki bo lahko imelo sekcije v vseh dosedanjih občinah bodoče zagorske komune. Važna naloga tega društva je, da usmerja in navaja svoje članke na pravilno izbiro plemenitih živali in da med člani propagira higijenski način rejce, ki je zlasti važen v gosto naselje-

nih krajih. Reja malih živali pa ne sme biti nadloga za kmete, ki prebivajo v neposrednem sosesstvu rejcev.

Društvo že razpolaga s svojim skladiščem, kjer dobivajo članj krmila za svoje živali po zmernih cenah. Društvo je potrebno še poslovni lokal, da bo lahko razvijalo svojo dejavnost.

Iz Pišec

Za dostojno proslavitev 10. obletnice naše osvoboditve, ki bo pri nas 15. maja, so v pripravi lepi kulturni sporedi. Šolska mladina pripravljajo bogat kulturni program, mladinska organizacija pa igro in narodni ples. V ta namen je bil tudi letos na novo ustanovljen mešan pevski zbor, ki ga vodi šolski upravljatelj Stane Ostrelj, in se pridno in z vnmom pripravljajo za to slovesnost. Zboru želimo, da bi deloval še v nadalje s takšno vnmno. Ravno tako se

Reforma šolstva in zagorska nižja gimnazija

Tretja redovalna konferenca je za nami. Njeni rezultati niso nič kaj razveseljevali. Na zagorski gimnaziji je izdelalo razred 46% dijakov, kar je 6% manj kot ob prvem polletju. Pogosto slišimo: dijaki ne delajo — boljši uspeh je nemogoč. Ali je to edini vzrok, ki dovolj utemelji slabe uspehe na naši šoli? Morda tudi učitelji in profesorji niso dali vsega od sebe, kar bi mogli? Vsi imajo veliko število ur — pa tudi izvenšolsko delo nekaterih precej obremenjuje, kljub temu pa se vsi resno trudijo. Pri podajanju snovi: so skušali biti čim bolj nazorni, od učencev pa terjajo vsaj minimalno znanje, ki ga določa učni načrt. Predmetnik višjih razredov osemletne obvezne šole ima v I. razredu 29, v drugem 30, v tretjem 30 in v IV. razredu 30 ur tedenskega pouka. Vsak predmet ima določen obseg in globino snovi — to pa je treba v minimalnem obsegu obvladati.

Povprečen dijak ne more zadovoljivo uspevati brez izvrševanja domačih nalog, sodelovanja pri pouku in vsaj malo učenja oziroma ponavljanja predane snovi doma — prav tega pa manjka našim dijakom.

Ves čas, razen 30 ur šolskega pouka tedensko, so otroci pod nadzorstvom staršev. Ti morajo od otrok dosledno zahtevati izvrševanje šolskih dolžnosti. Nekateri se tega v polni meri za-

vedajo. Kaj pa drugi? Morda je teh 40 ali celo 60 odstotkov. Roditeljski sestanek ti tako mnenje potrdi. Obisk se giblje od 40 do 60%.

Slika je jasna. Tako stanje ne sme trajati dalje! Kako ga spremeniti? Popuščanje profesorjev in učiteljev je nesmiselno — tega ne bo. Minimalnim zahtevam učnega načrta je treba zadostiti. Zadovoljive spremembe smemo pričakovati samo po temeljitem preudarku in sodelovanjem sledečih činiteljev:

1. večji interes, čut odgovornosti in temeljitejšo delo učencev; 2. resnejše sodelovanje staršev; 3. nazornejši in bolj življenjski pouk; 4. sprememba učnega načrta in reforma šolstva.

Dijakom je treba dopovedati, da je učenje njihova dolžnost, da bodo samo z znanjem postal koristni člani socialistične skupnosti. Le takim ljudem bo mogoče zaupati odgovornejše naloge, za katere bodo tudi bolj nagajeni.

Tudi starši bodo morali bolj dosledno zahtevati od svojih otrok resno sodelovanje v šoli, izvrševanje domačih nalog in učenje doma. Pri tem jim mora priskočiti na pomoč tudi družba, vsak posameznik, vsak, ki pride z mladino v stik. Žal je, da tudi med odraslimi pogosto manjka prepotrebne čute odgovornosti.

Pedagogi se bodo morali še bolj poglobiti v dušo mladostnika. Snov, ki jo posredujejo mladini, bo treba napraviti čim bolj zanimivo. Primere in spominske opore bo treba v čim večji meri iskati v otrokovem okolju in njegovih doživljajih in nazadnje bo treba snov jemati bolj iz praktičnega življenja in jo posredovati v tisti meri, kot jo življenje terja od mladega človeka.

Od spremembe učnih načrtov in reorganizacije obveznega šolstva sicer mnogo pričakujemo, vendar se mi zdi nujno, da izpolnimo prve tri pogoje za dvig uspehov v šoli, vzporedno pa bo k temu pripomogel tudi novi učni načrt in reforma obveznega šolstva.

Iz učnih načrtov ni mogoče nobenega poglavja kratkomaščati. Predno začnemo s tem, je treba temeljito pregledati snov učnih načrtov in življenjsko potrebo človeka naše dobe. To drugo nam mora biti vodilo pri izbiri poglavij, ki jih bodo obsegali novi učni načrti. Ne bojmo se pri tem izločiti klasične oblike in vsebine, ki jo imajo sedaj veljavni učni načrti, ki so se v marsičem kopirali načrtov stare nižje gimnazije — ta pa je imela namen dijakom pripravljati za študij na visoki šoli. Pri spremembi učnega načrta in izbiri snovi moramo upoštevati, da večina dijakov po dovršeni osemletni šoli zapusti svoje šolanje, odide v nižjo ali srednjo strokovno šolo. Le majhen odstotek — v Zagorju približno 3% — učencev nadaljuje študij na gimnaziji in visoki šoli. Višji razred osemletnega obveznega šolstva (v obsegu nižje gimnazije) niso več izbirna šola, pač pa šola za vso našo mladino. Njen učni načrt mora to upoštevati. Kljub temu pa splošno znanje dijakov ne sme pasti, pač pa naj da mladini manj knjižne učenosti in več življenjskega znanja. Da pa to dosežemo, se bo treba sprijazniti z resnico, da so kljub enaki vrednosti predmetov nekateri med njimi življenjsko važnejši, čeprav imajo drugi večjo vrednost pri moralni in estetični vzgoji svobodnega človeka.

Reformatorji šolstva morajo imeti pred očmi pridobitve socialistične revolucije na prosvetnem področju — to so: vsem enako splošno izobrazbo, enoten prehod v vse smeri — do najvišje izobrazbe ter dvig splošne izobrazbe in kulture.

Nova šola se ne sme zadovoljiti z reduciranimi učnimi načrti, niti z manjšo zahtevnostjo, pač pa se mora bolj približati življenju ter njegovim zahtevam in v tej smeri dvigniti raven splošne izobrazbe.

Trbovlje ZELEZNIŠKE SIGNALNE STA POŠKODOVALA

Drago Z., rudar pri rudniku Trbovlje-Hrastnik, stanujoč v Trbovljah v naselbinah ob železnici št. 36 in Frane P., prav tako zaposlen pri trboveljskem rudniku in stanujoč v isti naselbini št. 40, sta poškodovala železniško znamenje, ki je namenjeno za varnost prometa, na ta način, da sta 18. avgusta lanskega leta ob železniški progi med Trbovljami in Hrastnikom pri kilometru 510,2 metala kamene v železniško signalno napravo in jo s tem poškodovala ter napravila železniški škodo — Oba obtožena sta pred sodiščem svoje dejanje priznala, izgovarjala sta se pa na pijanost. Sodišče pa to opravičilo ni upoštevalo ter je prvonavedena obtožena kaznovalo z 1 mesecem zapor, drugega pa je obsodilo na 20 dni zapor. Prvem obtožencu je sodišče odmerilo osterjšo kazen zato, ker je bil že prej sodnijsko kaznovan. Oba delinkventa sta nadalje dolžna trpeti stroške sodnijske obravnave, prav tako morata železnici povrniti storjeno škodo.

ZARADI SUROVOSTI OBDOJEN

Pred okrajnim sodiščem v Trbovljah se je moral zagovarjati Ernest P., rudar v Hrastniku, stanujoč na Ostenku št. 29. Obtožba javnega tožilca mu očita, da je telesno lahko poškodoval tovarišico P. M. na ta način, da jo je nekega dne v avgustu lanskega leta z železnom podajalcem udaril po prsih, istočasno pa jo sunil pod levo uho ter ji prizadel 10 cm dolgo rano na prsih, pri levem očesu pa močno podplutbo; nadalje je obtoženec dne 26. maja p. l. omenjeno tovarišico pred svojo hišo v Čečah z nekim predmetom tako močno udaril po glavi, da ji je prebil kožo in meso nad levim očesom.

Obtoženec je pred sodiščem dejanje v celoti zanikal ter trdil, da se tovarišice P. M. ki je njegova sestra, ni nikoli dotaknil. Obtoženci pa je sodišče očitano mo dejanje v celoti dokazalo ter v sodnem postopku nadalje dognalo, da je obtoženec zelo surov, ki pretepa celo svojega očeta Sodišče je Enesta P. obsodilo na 1 mesec zapor in na plačilo sodnijske obravnave, prav tako mora obtoženec svoji sestri plačati za pretrpele bočine in za zdravniške stroške 3500 din.

VSE ZARADI ALKOHOLA

Pred okrajnim sodiščem v Trbovljah sta se morala zagovarjati Jože K., po poklicu motorist pri zagorskem rudniku, stanujoč v Dolenji vasi 32, ter delavec Franc M., stanujoč v isti vasi št. 30. Prvonavedeni je namreč lahko telesno poškodoval tovariša P. A. na ta način, da je sredi meseca novembra lanskega leta okrog polnoči v Zagorju pred gostilno Kos

udaril s pestjo po levem očesu in po nosu ter mu s tem prizadel podplutbo pod očesom in poškodbo nosne kosti. Poleg tega pa je ta obtoženec ob tej priložnosti zgrabil in vrgel ob stopnico pri omenjeni gostilni tovarišico J. J. in ji izvinil levi skočni sklep. — Drugi obtoženec Franc M. pa je prav ob isti priložnosti med prerivanjem s tovarišem V. F. in tovarišem L. V. izruval iz bližnjega plota letvo in zamahnil z njo proti tovarišu L. V. — je torej pri pretepu segel po sredstvu, s katerim je mogoče telo hudo poškodovati ali zdravje hudo pokvariti. — Oba obtožena sta pred sodiščem svoje kaznivo dejanje v bistvu priznala, kjer pa se je Jože K. zagovarjal s pijanostjo. Po izvedenih dokazih pa se je sodišče prepričalo, da je bil obtoženec Jože K. sicer res nekoliko vinjen, vendar ne toliko, da se ne bi zavedal, kaj dela. Oba obtožena je sodišče spoznalo za kriva ter je bil Jože K. obsodjen na 1 mesec in 20 dni zapor, obtoženi Franc M. pa je dobil 20 dni zapor. Oba obsojenca morata vrhu tega nositi tudi stroške kazenskega postopanja.

ZARADI VINJENOSTI SOFERJA

Drago Z., strojnik pri cestni upravi v Celju, stanujoč v Kolovratu št. 10, je dne 10. septembra p. l. v vinjenem stanju vozil motorno kolo iz Izlake proti Zagorju ter je pri varovalni napravi žitnice v Kisovcu izgubil oblast nad krmilom in se prevrnil, katere nezgoda je imela za posledico, da je tovariš K. J. iz Dolenje vasi, ki se je obtoženec skupaj vozil, zletel na cesto in zaradi udar-

ca z glavo ob cestišče takoj izgubil zavest. — Obtoženec je s tem storil kaznivo dejanje ogrožanja javnega prometa iz malomarnosti. Obsojen je bil na en mesec zapor.

Brežice

MILICNIKE JE RAZZALILA

Dne 5. aprila letos sta prišla organa postaje LM Krško k Mariji Gobec na Bučarce, da po nalogu TŽNZ Krško napravita hišno preiskavo. Marija Gobec pa se je izvršitvi preiskave upirala in proti obema milicnikoma izrekla več žaljivih besed. Zaradi tega se je morala zagovarjati pred sodiščem in je bila obsojena zaradi žaljenja uradnih oseb v zvezi z njih uradnim delovanjem na 5000 din denarne kazni, na plačilo stroškov kazenske obravnave in 700 din povprečnine.

VODOVODNE CEVI JE UKRADEL

Jože Zorko iz Dobrave št. 16 (občinski ljudski odbor Podbočje) je zaposlen kot delavec pri podjetju »Tehnika« v Cerk-ljah. V decembru leta 1954 je iz skladišča tega podjetja vzel 12 metrov vodovodnih cevi v vrednosti 8160 din in si jih prila-stil. Zaradi te tatvine se je zagovarjal pred sodiščem; dejanje je zanikal in trdil, da je cev kupil od nekega Franca Kužlja iz Boršta, ki pa je pred sodiščem kot prič izpovedal, da to ni res, nato pa je obtoženec navajal, da je cev kupil od nekega neznanca. Sodišče pa njegovemu zagovoru ni verjelo in ga zaradi tatvine vodovodnih cevi obsodilo na tri mesece zapor in na plačilo vseh stroškov kazenske obravnave.

Sodniki porotniki okrajnega sodišča v Sevnici

Za sodnike-porotnike okrajnega sodišča v Sevnici so bili za leto 1955 izvoljeni: Marn Avgust, upok., Blanca; Span Martin, Poklek; Mešiček Jože, kmet, Selce; Kulšek Anton, upok., Poklek; Papež Jože, kmet, Boštanj; Steblaj Jože, mtek, Jablanca; Vrtovšek Franc, delavec, Dol. Boštanj; Brinovec Slavko, kmet, Radna; Felicijan Albert, kmet, Smarčna 1; Marolt Franc, kmet, Dol. Boštanj; Mirtelj Adam, kmet, Zapuže; Lisec Janez, mizar, Dol. Boštanj; Zakrajšek Alojz, mehanikar, Boštanj; Rešeta Tončka, kmetica, Novi grad Boštanj; Ivačić Albin, rudn. nadz., Pre-slado; Planinc Franc, matičar, Brestanica; Kovačič Ivan, ključavničar, Brestanica; Likar Leo, tehnik TE, Brestanica; Zakšek Slavko, kmet Brestanica; Iljaž Franc, kmet, Dule; Marjetič Alojz, kmet, Gor. Radulje; Kos Beti, gosp., Birna vas; Prijatelj Leopold, Gomila; Lužar Alojz, Goveji dol; Jamšek Franc Kam-nica; Zupet Janez, Podgoršt; Zupan Lado, Gaj; Bole Stanko, kmet, Potok.

Perko Aleksander, Krmelj; Jazbec Miha, kmet, Krmelj; Bajt Jože, Krmelj; Horvat Ivan, Sevnica; Mlakar Ivan, Sevnica; Mrvič Karel, LOMO, Sevnica; Plazar Jože, LOMO, Sevnica; Senica Maks, Smarje; Santej Ivan, Smarje; Grahek Stefan, LOMO, Sevnica; Kolman Karel, Smarje; Kranjc Jože, Ledina; Kranjc Anton, Ledina; Gni-dić Anton, Sevnica; Radi Miha, Ledina; Kladnik Jože, upok., Sevnica; Bobera Janko, ravnatelj gimnazije, Sevnica; Trbovc

Jože, žel. Drožanje; Starič Franc, kmet, Brezovo; Jerela Franc, upok., Sevnica; Vidmar Ivan, kmet, Sevnica; Komljanec Mat-evž, upok., Sevnica; Varlec Jo-že, kmet, Žurkov dol; Stopar Franc, kmet, Zigorški vrh; Turk Marija, gosp., Sevnica; Brčlez Pavla, gosp., Sevnica.

Valant Franc, upok., Sevnica; Stanič Ivan, upok., Sevnica; Češek Maks, upok., Sevnica; Kren-čič Viktor, predm. učitelj, Sev-nica; Simojčič Marija, učiteljica, Sevnica; Hvatov Marija, učiteljica, Sevnica; Stojš Jelko, učitelj, Sevnica; Gostej Domi-nik, šofer, Sevnica; Zupanc Stanko, pos. Podsreda; Osojnik Alojz, kmet, Gorjane; Simon-čič Franc, sodar, Podsreda; Ha-ler Albin pos. Osredk; Breznik Lovro, nadz., Senovo; Kostrevc Jože, delavec, Senovo; Večko Alojz, uslužb., Senovo; Knez Jože, rud. nadz., Senovo; Sko-berne Vilko, kmet, Brezje; Polj-šak Franc, kmet, Vel. Kamen; Kozole Rado, delavec, Senovo.

Tacar Martin, rudar, Senovo; Kmetec Franc, uslužb., Senovo; Smagel Ferdo, kmet, Zagradec; Mlakar Anton, kmet, Studenec; Zalokar Mirko, kmet, Rovšče; Pirce Anton, Drušče; Knez Ciril, kmet, Malkovec; Udovč Alojz, upravnik KZ, Malkovec; Hribar Franc, kmet, Pijavice; Simon-čič Anica, uslužb., Gabrijelo; Dule Jože, kolar, Telče; Ncvak Janez, Telče; Imperi Franc, kmet, Podgorica; Božič Franc, kmet, Podgorje; Grič Jože, kmet, Zabukovje; Span Mihael, kmet, Marof; Pavček Ivan, žel. postaja Sevnica

Križem po Trbovljah

CIV, CIV, CIV — SE SEM ZIV!

Pozimi je bilo. Noč se je bližala. Vse v mestu je bilo že tiho. V tovarnah niso več razbi-jali kovači po železu. Otroci so sanjali o cvetoči pomladi. A zuna ni bilo tako. Ptiki so iskali zavetja pod strehami ali pa v zapuščenem podstrešju. Najbolj-ša zavetja pa so hoteli imeti vrabci. Zelo netovariško se je ponašal vrabec Čenček. Potepal je mlade sinitčke, ki so le-ležale v skromni, iz slame zgra-jeni ptičji postelji.

Najprvo se je oglašil rumeno-kljunj stric Jaka. Udaril ga je z rumenim kljunom, da je padel s strehe v novozapadli sneg. »Sram te bodi, grdoba vrabčja!« je dejal in v togoti odšel k svoji ženki, ki je že spala.

Mati sinitc se je vsa obokana vrnila k svojim mrtvim otrokom. Na streho je stopila vra-na in zakrakala. Poklicala je vse ptiče iz mesta na sestanek. Ni poteklo pol ure in vsi ptiči so bili zbrani. Med njimi tudi Čenčkova mati. Sestanek je začela vrana: »Dragi prijatelji in prijateljice! Sestanek sem skli-cala zaradi nesramnega vrabčev-ga dejanja, ki je pomoril tri sinitčke. Vrabec bo umrl v sne-gu. Kdo je za to?« je vprašala. Vsi so odgovorili, da so za to.

Vrabec pa je vse poslušal, nato pa odletel v hišo, kjer so bila odprta vrata in tam prespal noč. Zjutraj pa je navsezgodaj priletel na hram k ptičem in zapel: »Civ, civ, civ — še sem živ!«

PARTIZANSKI VRH ALI PLANINA?

Pred nekaj leti je dobila pri-jazna planinska postojanka nad Trbovljami — Planina novo ime Partizanski vrh. To ime je bilo vsekaror zelo posrečeno izbra-no, če pomislimo, da je bil ta kraj skozi vso vojno tako rekoč — partizanski. Novega imena so se vsi ljudje kaj kmalu opri-jeli; v časnikih smo pisali od takrat vnaprej Partizanski vrh itd. Zato se je človek lahko po pravici začudil, ko je odprl 38. stran »Vodiča« LOMO Trbovlje, ki je bil izdan 1953. leta, kjer piše o lepota tega kraja pod starim imenom Planina. — Prav bi bilo, da bi odločilni činitelji v zvezi s tem javno povedali, kakšno ime naj se uporablja za to zasavsko planino — Partizan-ski vrh ali Planina? —on.

TO in ONO

KIT JE TEŽAK

Od odraslega kita dobimo 20 do 25.000 kg olja, prav toliko masti in 50.000 kg mesa. Sam jezik kita tehta 3000 kg

MOČ PISCANCEVEGA SRCA

Preiskave, ki so jih delali znanstveniki na srcu piščančev-ga embrida (zametka) v jajcu, na katerem je koklja ležala sa-mo 3 dni, so pokazale, da je to srce dosti bolj odporno kot srce v odraslem organizmu sesalca. Srce piščanca, ki se še ni izva-lil, vzdrži jakost električnega toka, ki bi v trenutku ubil ko-nja ali govedo.

IRONIJA USODE

Profesor E. Eliz, kasnejši di-riktor pariškega gledališča »Va-rétés«, je postal v začetku 18. stoletja osebni zobni zdravnik poljskega kralja Stanislava Leszcynskega in to tisti dan, ko je kralj izgubil svoj zadnji zob...

KITAJCI IN NJIHOV RIŽ

Vsi narodi imajo posebnosti pri pozdravljanju. Pri nekaterih narodih je njihovo pozdravlja-nje za nas kaj nenavadno. Če se n. pr. srečata dva Kitajca, re-četa drug drugemu: »Ja fan, kar bi pomenilo po naše: »Ali ste pojedli svoj riž?«

SPOMENIK EVI FERONVI

V Argentini bodo v Palermu Gardensu postavili Evi Perono-vi velikanski spomenik. Znano je, da je žena predsednika Ar-gentine Peronova pred dvema letoma umrla. Za časa svojega življenja je bila ta žena velika bojovnica za socialne pravice

svojega ljudstva in je zaradi tega v svoji domovini in v tu-jini dobro znana. Da bi ovekovečili spomin nanjo, se je ar-gentinska vlada odločila, da ji bo postavila dostojen spomenik.

Po načrtih bo ta spomenik visok 137 metrov, tako da ga bo lahko videti 50 kilometrov da-leč. Sam kip Pokojne Eve Pe-ronove bo imel višino 61,5 me-tra, težak pa bo 4000 ton. Ta velikanska težina bo ležala še na večjem podstavku, ki bo tehtal 43.000 ton. Okoli samega spomenika bo stalo 16 manjših marmornatih kipov, ki jih že dela znani Italijanski kipar To-mazzi.

V temelje spomenika bodo vzdali krsto, v kateri bodo shranjeni balzamirani ostanke Eve Peronove.

MOŠKI BOLJ OBUČLJIVI KOT ŽENSKE

Iz statističnih zapisnikov ame-riškega medicinskega združenja so ugotovili, da so moški bolj dovzetni za bolezni kot ženske. Med 15 in 44. letom starosti je v bolnišnicah 13.000 več moških kot žensk; od 45. do 64. leta znaša ta razlika 50.000, medtem ko nad 65. leti pade sa-mo na 2000.

POMARANČE IN C VITAMIN

Doslej so veljale pomaranče za najbogatejši vir C vitamina. Pred nedavnim pa je učenjak, direktor Instituta za tropsko medicino latinsko-ameriške dr-žave Puerto Rico dognal, da je v sadežih acerole, ki raste v tej državi, osemdesetkrat več tega vitamina kakor pa v najbolj-ših in v vitamini najbolj nasičenih pomarančah.

Po ugotovitvah dr. Arenje je v navadni čaši acerolinega soka prav toliko C vitamina kot v hektolitru pomarančnega soka. Sedaj bodo začeli na veliko pri-pravljati ta sok, ki je ne samo tako bogat na C vitaminih mar-več tudi zelo okusen

Opomin podjetjem, ki ne spoštujejo gospodarskih predpisov!

Gospodarsko sodišče v Celju je obsodilo Vinarsko zadrugo v Brezini, ki je neupravičeno tr-govala z železom, z denarno kaznijo 400.000 din. Hkrati je izreklo tudi odvzem neupravi-čeno pridobljene premoženjske koristi v znesku okrog 800.000 dinarjev.

Kazen, ki jo je izreklo sodiš-če, bo prav gotovo vzgojno vplivala tudi na ostala podjetja, ki nočejo spoštovati razne go-spodarske predpise. To naj bo opomin, da gospodarska kazni-va dejanja niso nič manj škod-ljiva kot naveden kriminal! Do-stikrat namreč ravno kršitev raznih gospodarskih predpisov zavedejo odgovorne uslužben-ce, da si začnejo prilastiti družbe-no imetje oziroma da se začne-to z njim okoriščati —nc.

Ali si poslal naročnino za

„Zasavski tednik“

Josip Brinar:

PIONIRSKI KOTIČEK

(Nadaljevanje)

14. DELITEV PLENA

Sopihaje je Miško ogovoril vladarja: »Evo vam tečne pečenke, kraljeva visokost! Pa je bil tudi težaven lov, še zdaj se potim prav po medvedje! Do- volite torej, da se malo od- dahnem in odpočijem, medtem na naj Lakotnik bika razkosa. Toda h kosilu me ne pozabite poklicati, bratran moj kraljev- skil«.

Miroljubu je bilo to pogodu in velel je volku, naj lepo po pravici razdeli plen. Volk se je radostno obilnil in se spravil na delo. Toda mudilo se mu ni nič kaj posebno, kajti gledal je na to, kako bi se prav izdat- no okoristil s svojim poslom. Saj je to že stara stvar, da od- pada pri razkosavanju tu ko- šček, tam spet grizljaj: srece in pljuca, obisti in jeta, in kar je še več take drobnjave, vse to si more mesar privoščiti, ako ni preneroden.

Tako je tudi volk med razde- vanjem postal vse, kar se mu je zdelo odveč in na poti; izvršivši svoj posel je prinesel kose pred kralja.

»To je za vas, milostni kralj,« jame besedičiti, »ono tamle pa je Miškovo; mehko stegno sem odbral za kraljevo, zase pa sem prihranil tale kos. Precej velik brtvas se mi ga je sicer useka- lo, toda saj ga ne bom pojedel sam, ampak deliti ga hočem s ljubo ženko in svojimi gladov- nimi otročiči.«

»Jaz te bom že naučil deliti, požeruh ti presneti!« je zarjul kralj ter založil volku s šapo tako silno za uho, da se mu je kar curkoma ušla kri. Tulec je volk odkuril v gozd, od ko- der je oprezal, izza velikega štoru lukajoč, ali ga bo kralj vendarle poklical k pojedini ter mu privoščil vsaj nekaj koščice. Toda kralj se ni prav nič zmenil za oprezojočega stradača.

Naša skrivalnica iz prejšnje številke

Na nagradno skrivalnico, ki smo jo prinesli v prvomajski številki našega lista, smo prejeli od naših pionirjev neprica- kovano veliko število pravih rešitev. Posebno smo veseli, da smo dobili toliko pravih od- govorov od pionirjev in pionirk iz Spodnjega Posavja, ki jih prisrčno pozdravljamo. Upamo, da bodo tudi ti naši novi mla- di prijatelji z veseljem brali na- daljevanje zgodbe prebrisane Li- sice-Zvitorepke.

Ime izžrebanc za našo si- likovno uganko iz prejšnje števil- ke, ki bo dobil od nas za nagra- do lepo mladinsko knjigo, bomo objavili v »Zasavskem tedniku« prihodnjic.

Uredništvo

»Hm, ni kilek, da ne bi znala,« odgovori Zvitorepka, »ni lažje- ga kot to, milostni kralj; ali ga vidite tamle gumpca, kako žalostno se drži v svojem škri- lastem suknjiču? ... Saj volko- va krvava glava — je bila za- me šola zdrava.«

(Nadaljevanje prihodnjic)

Nova nagradna uganka za pionirje

OST		
EKS	DOS	
OST	MLA	ERJ
NOR	EKJ	KAC
IAF	FRM	TJF

Če urediš te opeke pravilno, dobiš slovenski pregovor.

Pravilne rešitve te uganke nam prinesite ali pa pošljite do nedelje, 15. maja popoldne. Ime izžrebanc, ki bo dobil od ured- ništva lista za nagrado lepo mladinsko knjigo, bomo objavili v 20. številki našega lista.

Prvi športni dan Kovinarjev

(V počastitev 10. obletnice osvoboditve)

Zadnje sredo minulega meseca so imeli mladi kovinarji v Trbovljah svoj I. športni dan. Ta prireditelj je bila tem pomemb- nejša, ker je bila namenjena v počastitev 10. obletnice osvobo- ditve Jugoslavije in na čast I. kongresu KPS Slovesno razpo- lenje vseh mladincev športnikov je pretrgalo rezko povelje vodje Športnega dneva tov. Slavka Hlastana: »V zbori! Vseh 150 učencev Industrijske kovinarske šole s svojimi predavatelji in in- strukturji se je grupiralo na mah po razredih na stadionu SD Ru- darja v Trbovljah. Vsi učenci so najprej z živim zantmanjem poslušali, kako je bilo pred deseti- mi leti, ko je bila naša domo- vina osvobodena okupatorja — nato pa so se mladi športniki razvrstili po disciplinah za tek- movanje; tekmovali so v sledečih športnih panogah: tek na 100 metrov, skok v daljino, met kro- gle, tek na 1500 metrov, »kok v višino, nogomet, rokomet košar- ka, streljanje kegljanje, petero- boj in troboj.

Najboljše rezultate so dosegli: Tek na 100 metrov Stane Zup- cec, 287 točk; skok v daljino Franc Goljuč, 235 točk; met kro- gle Anton Bartolme 391 točk; tek na 1500 metrov Janez Izlokar,

384 točk; skok v višino Franc Se- re, 368 točk; peterboj Dušan Eltrin 1223 točk; troboj Franc Hodej 820 točk. — V rokometu je prišel v finale III. a in III. b razred, v košarki pa II. b in III. b razred. V nogometu je zmagal III. b razred z rezultatom 3:0. V streljanju je dosegel 20 točk Vlado Span, v kegljanju pa je bil prvi Marijan Tauzel.

Zaradi obširnega športnega sporeda se je tekmovanje za- vlečlo do 4. ure popoldne. Ta- krat je zadnja skupina zapu- stila stadion. Nato pa so na skupnem zboru razglasili rezul- tate tekmovalcev. Najboljši tek- movalci bodo prejeli spominske listine za I. športni dan IKŠ Ta- dan je pokazal da se mladina Kovinarske šole v Trbovljah lahko meri z ostalimi šolami tudi na telesnovzgojnem področju.

F. S.

Velike Malence pri Brežicah

Prejšnji terek zvečer je bil sestanek SZDL Velike Malence, ki se ga je udeležilo 24 članov. Iz poročila predsednika smo povzeli, da se je organizacija dvignila od 28 na 110 članov. Na sestanku so razdelili nekaj obleke revnejšim članom, ki so

Se nekaj o „Svobodah“ v Zagorju

Pred časom smo brali v »Za- savskem tedniku« članek o De- lavskem prosvetnem društvu »Svoboda II« v Toplicah. Pisec članka omenja in kritizira delo tega društva in sicer opereto »Radikalna kura«, ki so jo v društvu naštudirali. Ta članek je napravil precej razburjenja med občinstvom in člani »Svo- bode II«.

Mnenja sem, da bi bilo dobro, ako se malo ustavimo pri teh društvih in skušamo rešiti vpra- šanje »Svoboda« v Zagorju.

Najprej se seznanimo s član- kom samim, nato pa polščimo ozadje tega. Pisec pravi, da je opereta »Radikalna kura« ne- primerno delo za naše odre ter da delo ni bilo podano tako kot treba. Strinjam se s kritiko de- la, da je to res neprimerno za naše odre in da so ostala dela bolj primerna za amaterske odre. Nikakor pa pisec ne bi smel tako ostro nastopiti proti igralcem oz. izvajalcem opere- te. To je po mojem mnenju — in tudi drugi bralci bodo to pot- rdili — zgrešeno. Kdo so ti igralci, pevci itd.? To so ljud- je, ki po dnevnem težkem delu svoj prosti čas posvečajo kul- turnemu izživljanju. Res, da njih igra ni bila popolna, toda to so ljudje, ki so bili prvi na odru (izvzemši nekatere), da po- kažejo svoj začetek dela in živ- ljenja na odru — s takimi kri- tikami pa jim bomo vzeli vsvo voljo do dela in prizadevanje naših »Svobod« bo trpelo.

Kritiko lahko podamo tudi v drugem tonu. Vsi jo bodo tedaj radi sprejeli in upošte- vali. Opereta »Radikalna kura« je bila vestno naštudirana in igra »i« kakor tudi pevci so da- li vse iz sebe, da bi zadovoljili občinstvo in to jim je tudi uspe- lo, to se zlasti, ker imamo v Zagorju je redkokdaj priložnost videti kakšno opereto, v kateri je igranje, petje, ples in glas- ba. Izvajalci »Radikalne kure« so res dali našemu občinstvu nekaj zabave, orkester Glasbene

šole v Zagorju pa glasbenega užitek, Izvedba operete je bila torej dobra in priznati moramo, da zasluži priznanje igralci, režiser, pevci in gojenci Glasbe- ne šole. Tudi tehnična stran pri tej igri je bila v redu in prire- ditelji so dosegli uspeh, za ka- terega jih moramo pohvaliti.

Kaj pa delo »Svobode I« v Zagorju? — O samem delu dru- štva bi pisal obširneje prihod- njič. To društvo vztrajno po- stavlja na oder kvalitetna dela, ne glede na to, da imajo težko borbo s prostori, kjer bi nemo- teno razvijali odrsko življenje.

Pisec omenja dramska dela »Svobode I«, ki jih občinstvo ni prišlo tako obiskovat kot ope- reto »Radikalno kuro«. To je seveda vprašanje, o katerem bi se morali pomeniti z zagorskim občinstvom. Vsekakor pa napa- danje igralcev zaradi tega, ker so eni imeli polno dvorano, drugi pa ne, ni umestno. Za ob- činstvo je pač takšno delo bolj privlačno in temu se bo treba prilagoditi, akoravno operete —

kakor smo že rekli — niso pri- poročljive za amaterske odre.

Vprašali pa bi se ob tej prilož- nosti zakaj ne delajo zagorske »Svobode« v skupni povezavi in ne pomagajo druga drugi? Na to vprašanje je težko najti odgovor, vendar bi morali tudi to vprašanje rešiti. Ali ne bi iz- gledalo delo naših »Svobod« v dobrih medsebojnih odnosih povsem drugače? Obe »Svobo- di« v Zagorju imata vse pogo- je za lažje skupno delo. Zakaj torej ne delata tako, kot to de- lo predvideva Zveza »Svobod«? Ako bi s skupnimi močmi, raz- govorimi, izmenjanjem mnenj in stavljanje ustreznih predlo- gov ustvarjali razna dela je verjetno, da bi bili uspehi nepri- merno večji in delo plodnejše — »Svobode« pa bi se s takim medsebojnim sozdravim delom hitreje, bližale svojemu na- menu. — Upajmo, da se bo tudi to vprašanje rešilo vsem v prid.

O delu in programu »Svobod« drugič.

T. K.

O delu pionirskega odreda „Alojz Hohkraut“ na osnovni šoli Trbovlje-Vode

Pionirski odred na osnovni šoli Trbovlje-Vode je eden naj- aktivnejših pionirskih odredov v okraju Trbovlje in s tem čast- no varuje ime prvoborca Aloja Hohkrauta, ki ga je prejel ob ustanovitvi.

V pripravih na okrajno pio- nirsko šahovsko prvenstvo je bilo izvedeno odredno prven- stvo šole, ki se ga je udeležilo 41 pionirjev in 6 pionirk v dveh skupinah. V mlajši skupini 7 do 11 let je postal prvak šole Ivan Planinc, v starejši skupini (od 11 do 15 let) pa Rudi Kreže. Prvak odreda za šolsko leto 1954/55 je nato postal Ivan Pla- ninc. Kot najboljša pionirka pa se je izkazala Tončka Rožanc.

V počastitev Dneva žena je pionirski odred pod vodstvom učiteljskega zbora priredil pro- slavo, na kateri je nastopilo 130

pionirjev in cibicanov. Prav tako je 48 pionirjev in cibica- nov sodelovalo na akademiji TVD »Partizana«.

Na dan ponedelj, 21. marca, so si pionirji ogledali brezplačno mladinski film »Sreče«. Dne 10. aprila se je 285 pionirjev udeležilo množičnega spomla- danskega izleta na Klek.

Za poplavljenice v LR Srbiji so pionirji zbrali 8800 dinarjev. Pionirji tudi pridno varčujejo, saj so v tem letu že prihranili 301.836 din.

Sedaj se pionirski odred pridno pripravlja na svoj naj- večji praznik, na 25. maj — rojstni dan maršala Tita. Ta dan bodo cibicani prvih razre- dov sprejeti v pionirsko orga- nizacijo, slovesno bodo prazno- vali nadalje 10. obletnico usta- novitve pionirskega odreda.

Za uspešno delo pionirskega odreda gre zahvala starešinske- mu pionirskemu svetu, posebno pa Francu Grešaku, ki ga vodi.

A. K.

Okrajno pionirsko šahovsko prvenstvo

Kot vsako leto, so se tudi 24. aprila t. l. pomerili najboljši pionirji-šahisti prvaki in dru- goplasirani iz prvenstev pionir- skih odredov, ki so bila meseca februarja, marca in do polovice aprila. Okrajno prvenstvo or- ganizira vsako leto Zveza pri- jateljev mladine za okraj Trbov- lje, da bi dala šahovskemu špor- tu na šoli v pionirskih krožkih vedno več poudarka.

Opaziti je bilo večji razmah šaha v skupini od 11. do 15. leta (nižje gimnazije in višje osnov- ne šole). V tej skupini se je udeležilo tekmovalcev 20 pionir-

jev. Okrajni prvak pionirjev v skupini od 11 do 15 let je tako postal pionir z nižje gimnazije Emil Zveplan, drugo mesto pa je zasedel Jože Osolnik s trbo- veljske gimnazije.

Mlajša je bila udeležba v skupini pionirjev od 7 do 11 let. Predvsem je slabši razmah šaha na vasi, pa tudi v Hrastniku se situacija ni izboljšala. Tekmo- vanja se je udeležilo 8 pionir- jev. V tej skupini je postal prvak pionir Karel Lebenčnik z osnovne šole v Zagorju, dru- go mesto pa je zasedel Ljubo Juvan.

Prvi štirje v vsaki skupini so prejeli od Zveze prijateljev mladine lepa knjižna darila.

Pohvaliti je treba organiza- cijo tekmovalcev kakor tudi organizatorje Društva prijateljev mladine Zagorje, ki je poskrbelo za lep sprejem pionirjev in nji- hovo prehrano z materialno po- močjo Zveze prijateljev mla- dine.

A. K.

VSEM DOPISNIKOM

Zaradi prvomajskih praznikov smo morali za pričujočo števil- ko »Zasavskega tednika« pri- praviti gradivo večinoma že prej, zato je ostalo veliko do- pisov, ki so prispeli v uredni- švo šole v sredo, 4. t. m., po zaključku redakcije. Objavili jih bomo v prihodnji številki, v tej številki pa smo priobčili izje- moma samo poročila iz naših krajev o prvomajskih slovesno- stih.

Prosimo vse dopisnike in so- delavce lista, da se v bodoče natančno drže za dolo- čenega roka in pošiljajo vse do- pise najkasneje DO TORKA vsak teden. Prav tako naj nam dopisniki oproste, če bomo mor- da nekatere članke in poročila za list skrajšali, kajti v interesu vseh bralcev je, da pride v vsa- ko številko lista čimveč gradi- va z vseh področij naše dejav- nosti.

Uredništvo.

Mira Pucova:

TIHA VODA

Roman

Filomena se je naslonila na vrtno ograjo. Srce ji je burno razbijalo v prsih. Vsak trenu- tek bo tod mimo privozila vi- soka rudniška kočija. Filomena ni bila niti malo zaljubljena, toda sladkost častihlepija, ki čuti, da bo kmalu potešeno, jo je dvigalo kakor na perutih.

Oddaljeno drdranje... Glej, rudniška kočija se bliža vasi v hitrem dircu. Filomena je za- mižala. Nekoč — morda kma- lu, se bo tudi ona takole pri- peljala v kočiji. Ko se je v Za- bukovju tako strahotno razsi- rila bolezen, je bil njen dragi tako potr, v svoji grozi tak oropan dostojanstva, ki ga je včasih delalo kar nečloveškega, in tako dovtčen je bil za nje- no, tolažbo in priključene bese- de, da si ga je lahko ovila okrog prsta.

Da, pripeljala se bo v nede- ljo k maši! In fantje, ki stoje zunaj pred cerkvijo, si bodo jeli, šepetali: »Lej jo, Fern- hahnovka prihaja!«

Nekoč so si tako šepetali, če je prišla Novotnyjevka v cer- kev.

In Filomena je začutila v svo- jem srcu zmagoslavje, kakor ga občuti rokooborec, ki je podrl mogočnega nasprotnika. Kajti ona, Filomena, bo še prekosila Agato! Ah, v šumenju njenega taftastega krila, v šelestenju njenih svilnenih spodnjic, v osji ožini njenega pasu in v pent-

ljah nad njenimi nabirki bo vse razkosaje, kar ga premore najboljše domačija... Mi- žala je kakor učarana. Plavala je na godbi svojih bodočih spodnjih kril: Fernhahnovka prihaja! Fernhahnovka prihaja!

2.

Pod Jergljevimi prsti so že bučale orglje. Skozri priprta cerkvena vrata je sprva mehko in vabeče zaplavalo po vasi. A spev orgel je narasel, v nad- zemski radosti so se prekpeva- loči zvoki rušili drug na druge- ga, pridružilo se jim je šum- menje vetra v topolih pred cerkvijo in živo petje ptic. Za trenutek so orgle potihnille. Pevke na koro so zapele, a na Zgajnarjevem vrtu si le rahlo slisalo to cerkveno petje, ki je kmalu spet utonilo v vse pre- magujočem bučanju orgel. Pod vrabmi, ki so se ogledovale v njeni nizki vodi, je Rečica go- tobesečno mrmrala. Julijus je zagrabil prgišče peska in ga za- lučal v vodo. Med gladkimi kamni na dnu se mu je risal Agatin obraz, zelo osamljen in zelo daljen. In šumenje Rečice je bilo šepetanje njenih ustnic, ki so ga spraeševale:

»Povej, ali me ljubiš? Ali me ljubiš tako, da bi se poročil z mano, če bi bila svobodna?«

Videl je, da je z rdečo rožo za pasom, videl jo je razneženo,

z očmi, ki so se topile v strast- ni rosi. In šele zdaj, ko ga je zapustila, je bil iz dna srca prepričan, da bi se bil le pre- rad poročil z njo, če bi ga je hotela. Njegovo čustvo zanj, ki je bilo pogosto kakor osam- ljeni let metulja, sklanjajočega se nad cvetico, ali kakor zar- slamnatena ognja, ki ga naglo vzplamen in prav tako ugasne, se je zdaj poglobilo, ker jo je izgubil.

Vendar se mu je na hipe do- zdevalo, da je prav zares so- vražji. Tega ji pač ni mogel od- pustiti, da se ga je naveličala, še preden je sploh kaj bilo med njima. Odšla je brez besede! Ta zagonetnost ga je dražila. Ker je ni razumel, ji je s srdito zagrenjenostjo prisodil, da je lahkoživa. Druga razloga za to ni našel.

Filomena je imela prav: igra- la se je z njim!

Prišel je tekati po vrtu gor in dol, zaletavajoč se ob ogra- jo. Te misli ni prenesel, da se morda zdaj smeje, ko se spo- minja nanj. Zagrabil je še en- krat za pesek in ga z vso jezo vrget tjakaj, kjer se mu je prikazoval njen bel obraz, ki se je smehljil v drobnem pre- gibanju vode.

»O, moj bog, kakšen norec sem!« si je dejal.

Na dnu srca pa še vseeno ni mogel verjeti, da je odšla za vedno.

Nekoč se bo spet pripeljala v vas — nič več v žalni obleki. Mushnasti nabirki na njenem svetlem krilu bodo kakor gosti lističi polno razcevele rože. Pod črnim čipkastim sončnikom ji bo sonce preševalo na obraz v mehko drhtečih lisah. Smeh-

ljala se bo. Da, s temnordečih ustnic ji bo vel smehljaj v vse obetajoči sladkosti, ki govori o tišini dnevov, ko se love zaljub- ljenci v zeleni senji gozda, in o tišini noči, ko pod zvezdna- tim nebom postajajo objemi neznosno vroči...

Toda zakaj mu ni pisala niti ene vrstice, če misli priti še nazaj? Zakaj mu njena delda nikoli ni odprla vrat, ko je do- bro vedel, da je že odravela, tolažec ga, da bo gospa tako sama poslala ponj, ko ji bo do- cela dobro? In čemu je bila Novotnyjevka vila že napredaj, če ne zato, ker se Agata nikdar več ne vrne?

Pokril si je oči. Da, vse nje- ne besede so bile sama laž, igravo pretvarjanje ženske, ki ji je bilo dolgčas! Bilo mu je, kakor da so vsi njegovi dvomi in sumi v tej misli strašno na- rasli in mu dali poslednji ude- rec. In nič več se ni branil pre- pričanja, da je odšla za vedno.

Divja premena čustva je za- vladala v njem. Sovraštvo se mu je mešalo z bolečino v te- lesne in duševne muke. Res, nikoli več je ne bo videl! Iz- med sladkih podob njenega le- pega obraza, ki so ga obetava- le z neslišnim letom nočnih metuljev, se mu je samo na hipe porajal dvom, da je bole- zen utegnla Agato nekoliko skazit. Bal se je tega izmili- čenja, ko je bila še tu. Zdal- pa, ko je odšla, je bila preveč živa v njem prav takšna, ka- kršna je bila nekoč, da bi jo v mislih mogel gledati drugačno.

V blistri vodi Rečice so se pregibale vrbe in oddaljeno ne- bo, ki so ga spet zagrinjali oblaki. Borj in jelke na Klečd

so se ovijali v mračnost, ki mu je godila, ker se je družila z njegovo tugo.

Trpel je. Prvič v življenju je bil nesrečen, toda bridkost, ki jo je občutil, ni bila tako nez- nosna, da ne bi bil lahko užil- val v bolečinah, ki so mu sti- skale srce.

3.

Ko se je Julijus leto dni za tem poročil s Parašuhovo Franko, je dal oče Parašuh podreti staro Zgajnarjevo hišo. Prostor na glavnem trgu, tik pred cerkvijo, je bil lep in ka- kor ustvarjen za veliko trgo- vino v kraju, ki je zaradi svo- jega rudnika od dne do dne postajal bolj pomemben.

Na mestu stare hiše so zgra- dili veliko enonadstropno zgra- do s skrilasto streho, s pri- ključenim skladiščem ter veli- kim hlevom za konje. Trgovina je imela napis iz visokih pozla- čenih črk:

JULIJUS HRAMAR

trgovina z mešanim blagom

Kajti boter je bil dokončno prepustil »štacuno« svojemu ljubljencu, ko se je po kratki boleznji tihlo preselil na oni svet. Tedaj je bila Filomena že ne- kaj mesecev poročena s Fern- hahnom. Hramarjeva rodbina se je bila torej v tem letu kar visoko povzpela v slehernem oziru.

Staro češnje, pod katero je nekoč stala klopica, so posekali. Tu so postavili zeleno pobar- vano utico — natančen posne- tek ute, ki je stala na bivšem Novotnyjevem vrtu. Takšno je hoteli imeti Franka.

Kakor je bila videla gospo Agato, tako je tudi ona sela proti večeru pod omrežje divje trte in vzela v roke kako drob- no ročno delo, spominjajoč se umetni, ki se jih je bila nau- učila pri ljubljanskih nunah. Toda dolgo ni tako vzdržala — bila je prepolna nemirne dejav- nosti.

Nekoč ji je proti večeru pri- šlo na misel, da bi spravila v red Julijusove svilnate ovratni- nice, ki jih je ljubosumno ču- val v neki posebni skatli. To se ji je zdelo že dolgo sumljivo.

Kakor veter je odvihrala v prvo nadstropje, se zaprla v spalnico in jela stikati po mo- ževem predalu. Našla je skatlo in ji od nestrpnosti raztrgala pokrov. Spodnja ustnica ji je vzdrhtela, ko je, prekladajoč ovratnice, na dnu skatle uzrla neke papirje. Za trenutek ji je zastalo srce, spet so se rušili nanjo neki pozabljeni strahovi.

»Ah, neumnost!« je vzklji- nila z mirnim, prepričanjem zdravega, razumnega človeka. Toda naj je bilo prav ali ne — hotela je videti, kaj je bilo tu napisano. Prebrala je stih, na- pisane v Julijusovo pisavo in naslovljene na nezvesto ljubico, preproste, neokretne stih, ki niso veljali njej, o tem je bila prepričana.

Pod papirji je ležala posušena temnordeča roža.

Franka se je s tiho jezo spomnila prizora v Zgajnarjevi stari trgovini, ko je Novoty- jevka tako izživljeno poklonila Julijusu rožo.

Vzela je posušeni cvet in ga s papirji vred vrgla v ogenj.

— Konec —

FIZKULTURA IN ŠPORT

Živahno delo v telovadnici „Partizana“ v Trbovljah

(Priprave za telovadno akademijo, javni nastop, razvitje zastave)

V zadnjem času opažamo izredno živahno vrvenje po telovadnici TVD »Partizana« v Trbovljah. Vadbe so preko celega dne do pozne noči. Vsi oddelki se kosajo med seboj, kdo bo prvi obvladal telovadno tehniko, kdo bo boljše naštelval vaje in kdo bo najboljši pri nastopu.

»Partizana« ima letos v načrtu obširen program dela, ki terja tako od vaditeljev in telovadnih dosti truda in dobre volje, da bo javni nastop v vsakem pogledu neoporečen.

Poleg tradicionalnega telkovanja pionirjev in pionirk s skidriji, s katerim so se pridružili še cicibani, je trboveljski »Partizana« pripravil za 1. maj še telkovanje mladincev. Intenzivno so se pripravljali na mnogoboj.

Dne 8. t. m. bodo mladincem in mladinkam na slovesen način izročili društvene legitimacije, istočasno pa bodo prejeli zaslužni članj društva spominjske listine.

Dne 31. maja namerava društvo prirediti telovadno akademijo v novem Domu »Svoboda« v Dobrni. S to prireditvijo se pričnejo telovadni nastopi na vasi, ki jih ima društvo za letošnje leto precej v načrtu. S temi nastopi hoče društvo vzpo-

staviti boljše povezavo naših centrov z oddaljenimi kmečkimi naselji in njihovo mladino.

Za 1. junij t. l., na dan občinskega praznika v Trbovljah bo društvo priredilo letošnji javni telovadni nastop na prostem z vsemi svojimi telovadnimi oddelki in vrstami. Ta nastop bo na letnem telovadišču. Organizatorji in vaditelji, ki pripravljajo letošnji javni telovadni nastop, so prepričani, da bo le-ta nadkrilil lanskega in da bodo tudi zahtevni gledalci in ljubitelji telovadbe z nastopom zadovoljni. Tukaj naj še omenimo, da bodo poleg do zdaj priznanih orodnih telovadcev nastopili tudi mlajši telovadci in telovadke, ki so v zadnjem času zelo napredovali, tako na primer Truger in Smodičeva, ki sta se na reubliškizih izbirnih telkmah uvrstila na prva tri mesta, v srečanju med Slovenijo in Vojvodino na sta zasedla 7. oz. 8. mesto, kar je zelo zadovoljivo. Javni telovadni nastop bo velika manifestacija telovadnovzgojinega dela v Trbovljah, zlasti še mladinskih oddelkov, ki bodo od cicibančkov do mladincev prikazali pisan telovadni program in razne novosti.

Javni nastop telovadnih vrst trboveljskega »Partizana« bo

zgodovinskega pomena, ker bo društvo letos razvilo tudi svojo zastavo — društveni simbol.

Pa tudi gospodarski odbor društva ima polne roke dela. Poleg tehničnih priprav za javni nastop je treba urediti letno telovadišče in ga ograditi ter dokončati društveno trelišče.

S. G.

V Sevnici — zmaga slovenskih telovadcev

V soboto, na večer pred 1. majem sta se srečali v Sevnici v Domu TVD »Partizana« reprezentančni telovadni vrsti: Vojvodine in Slovenije in pomerili »voje moči« v vzemnem telkovanju na orodju in v prostih vajah. Sevnški »Partizana« in Okrajna telovadna zveza Krško sta tako dostojno počastila letošnji 1. maj, saj je prireditel vsestransko uspela.

Telovadce, ki so prispeli z avtobusom iz Laškega, sta pred Domom TVD »Partizana« pozdravila predsednik krškega okraja tov. Zupančič in pred-

sednik okrajne zveze »Partizana« tov. Vinko Salmič; nato pa še predsednik sevnškega »Partizana« tov. Drago Bizjak z ostalimi predstavniki društva. Slovenska in vojvodinska telovadna vrsta sta dobili krasna šopka nageljnov — po pozdravu telovadcev pa se je začelo telkovanje.

Končni rezultat telkovanja je bil: Slovenija 319,20 točk. Vojvodina 311,16 točk. Slovenska ekipa je dobila pokal zmagovalca, tov. Bizjak pa je izročil gostom iz Vojvodine v spomin sliko Sevnice.

7 DNI PO SVETU

Ali bo Avstrija v prihodnjih tednih postala neodvisna država ter zauzela tisto mesto v Evropi, ki ji slednji pripada? Tako ne, kako se sprašujejo te dni po svetu vsi tisti, ki si v resnici žele miru in mednarodnega sodelovanja. Avstrijsko uprašanje je namreč poleg nemškega najresnejši kamen splošne med Vzhodom in Zahodom, ki je posebno prejšnja leta vzbujalo precej vročo kr.

Kaže, da se avstrijska suverenost bliža z hitrimi koraki. Po nastopih avstrijsko-sovjetskih pogajanjih v Moskvi so se štiri zasedbene sile sporazumele da bodo njihovi visoki komisarji v Avstriji pripravili vse potrebne pogodbe na podlagi njihovih priporočil ter sam dokument podpisali. Že peti dan trajajo pogajanja na Dunaju, vendar so visoki komisarji zelo skopi v izjavah. Dobro obveščeni krogi vedo povedati, da posvetovanja dobro napredujejo. Nekoliko so zastala pri uprašanju bodoče avstrijske armade. Moskovska »Pravda« je v svojem vodniku celo napadla zahodne sile, ker so prav v trenutku, ko je avstrijska vlada odločno izjavila, da se ne želi priključiti nobenemu bloku, načeli ta problem.

Ostala sporna uprašanja, posebno kar zadeva bivšo nemško imetje v Avstriji in avstrijske gospodarske obveznosti do SZ, bodo bržkone lahko rešili, saj je avstrijska delegacija v Moskvi dobila zagotovila, da sovjetska vlada ne bo vztrajala pri precej mučnih določbah prvotnega besedila mirovne pogodbe.

Na Dunaju so dobro razpoloženi in upajo, da bodo lahko že čez nekaj dni kaj več povedali o razgovorih, pa tudi o njihovem uspehu. Do tedaj pa je treba — potrpeti.

Vse drugačen pa je položaj v obeh zasedenih Nemčijah. V četrtek so tri zahodne sile formalno ukinile zasedbeno stanje, potem ko so izročile ratifikacijske listine o pariskih sporazumih v Bonnu in Bruslju. Zahodna Nemčija je tako postala suverena država s pravico do lastne armade v okviru Severnoatlantskega pakta in Zahodnoevropske zveze. Vladi naklonjene stranke so ta dogodek pozdravile, saj se je zahodni del Nemčije na ta način dokončno priključil Zahodu in njegovim obrambnim organizacijam.

Vendar na Vzhodu ne počiva jo. Prav te dni so razglasili v svet, da se bodo v kratkem restale v Moskvi države sovjetskega bloka ter podpisale sporazum o enotnem poveljstvu. To naj bi bil »varnostni ukrep« zaradi ustanovitve Zahodnoevropske zveze. Tedaj bodo tudi podpisali posebno mirovno pogodbo z Vzhodno Nemčijo in tako pridili suverenost, katero ji je podelila že pred meseci Sovjetska zveza.

V Evropi bodo na ta način živeli kar dve Nemčiji. Prizadevanja zahodnonemških socialdemokratskih krogov, da bi se oba bloka sporazumela o »nemških« parlamentarnih volitvah in vsememški združitvi čimprej, bodo sprito tega razvoja dogodkov so padla v vodo.

Na drugi strani poročajo, da predstavniki ZDA, Vel. Britanije in Francije na posebni konferenci že pripravili sestanek treh zahodnih zunanjih ministrov, ki naj dokončno odloča o tem, ali naj povabijo SZ na »razgovore štirih« o nemškem uprašanju ali ne. Posebno pozornost so posvetili uprašanju, kako naj zahodne sile odgovore na morebitno sovjetsko ponudbo o nevtraliziranju Nemčije v okviru evropskega varnostnega pakta, kakor so svoj čas že predložili v Moskvi. Znano je, da so v Londonu, Washingtonu in Parizu odklonili vseevropsko obrambno organizacijo, ker je bila zamisel te vrste tedaj naperjena proti poškoditvi pariskih sporazumov in še posebno proti Zahodnoevropski zvezi.

Ali se bo posrečilo najti rešitev za nemško uprašanje, ko skušata oba bloka postaviti na lastne noge oba nemška dela v obliki suverennih in neodvisnih držav, toda s posebnimi obveznostmi do tistih, ki so jima podarili svobodo? Kaže, da se je uprašanje Nemčije le še bolj zoostilo in da bo treba tako na Vzhodu, kakor na Zahodu mnogo dobre volje in popuščanja, če bodo hoteli tudi to, za mir in varnost tako pomembno nalogo izpolniti, tako da bo prav nemškemu narodu in obema nasprotujočima si partnerjema.

Velike gorske avto-moto dirke v Trbovljah

V počastitev desete obletnice osvoboditve

Velike avto-moto dirke v Trbovljah so bile dne 2. maja pod pokroviteljstvom kolektiva domače Strojne tovarne ter predsednika okrajnega odbora Ljudske tehnike tov. Borisa Slapnika. Dirke so se udeležili najboljši dirkači iz Slovenije žal pa so svojo udeležbo odpovedali dirkači iz Trsta.

Letos so bile velike avto-moto dirke v Trbovljah že drugič, in sicer na progi od Dimnika do Katarine. Letošnje dirkalne tekme so bile tem pomembnejše, ker so bile prirejene v počastitev delavskega praznika 1. maja in na čast 10. obletnice naše osvoboditve. Na njih so sodelovali dirkači iz Ljubljane, Kopra, Trbiča Maribora, Trbovelj, Hrastnika in NR Hrvatske.

To telkovanje, ki poteka na izrazito gorski dirkalni progi, dobiva vsako leto večji pomen in vzbuja večji interes. Letos so te dirke veljale za gorsko prvenstvo Slovenije. V ponedeljek 2. maja popoldne se je na obronkih dirkalne proge Dimnik—Katarina zbralo nad 5.000 gledalcev. Bili so priča zanimivim in napetim dirkam, zlasti še, ko je domačin Mirko Bivic vozil na motorju, ki ga je pred kratkim kupilo Avto-moto društvo Trbovlje in to na dirkalnem vozilu. Poleg velikega števila gledalcev so dirkam prisostvovali tudi predstavniki oblasti, množičnih organizacij med njimi pokrovitelj prireditve predsednik okrajnega odbora LT in direktor Strojne tovarne v Trbovljah tovariš Boris Slapnik.

Dirke so se pričele okrog 15. ure. Prvi se je spustil po progi tov. Boris Oblak član AMD »Zdravko Vrhunc« v Ljubljani, za njim pa ostali telkovalci v presledkih po 1 minuto. Organizacija dirk je bila prav dobra in zasluži njihov prireditelj Avto-moto društvo Trbovlje vso pohvalo in priznanje.

V posameznih kategorijah so dirkači dosegli sledeče uspehe: Kategorija do 125 ccm: 1. Mladen Cerič AMD Maribor-Center; 2. Boris Oblak (Rumy) AMD »Zdravko Vrhunc«, Ljubljana; 3. Srečko Klenovšek (Puch), AMD Hrastnik.

Kategorija 250 ccm: 1. Boris Oblak (Rumy), AMD »Zdravko Vrhunc«, Ljubljana; 4:50,6; 2. Peter Mrak (DKW), AMD Trbovlje; 4:53,2; 3. Mladen Cerič (Puch), AMD Maribor-Center; 4:54,4.

Kategorija 350 ccm: 1. Mirko Bivic (Matcheles), AMD Trbovlje.

Objave in oglasi

JAVNA DRAŽBA

Tajništvo sveta za gospodarstvo in komunale zadeve Ljudskega odbora mestne občine Trbovlje razpisuje za dne 24. maja 1955 ob 9. uri v sejni sobi mestne občine

prodajo

polovice stanovanjske hiše na Obrtniški cesti št. 6 v Trbovljah. Hiša je komisijsko ocenjena na 1.010.000 din, vrt v izmeri 200 m² je ocenjen na 30.000 din, ostalo zemljišče v izmeri 130 m² je ocenjeno na 1300 din, skupno 1.041.300 din. Prodaja se idealna polovica hiše, polovica vrta in ostalega zemljišča za izključno ceno 520.150 din.

Vsak ponudnik mora položiti na blagajni Ljudskega odbora mestne občine varščino, ki znaša 20 % izključne cene. Ponudnik je lahko vsak državljan FLRJ, ki namerava hišo kupiti za lastne namene.

Vsak zainteresent lahko pregleda med uradnimi urami na tajništvu sveta za gospodarstvo LOMO Trbovlje cenilni zapisnik in dobi natančnejše podatke o hiši, ki je dana v prodajo.

Hiša je plačljiva takoj, najkasneje pa v enem letu v enakih mesečnih obrokih. Kupec dobi lastninsko pravico brez dodatnih bremen.

(Iz tajništva LOMO Trbovlje)

VSEM NAROČNIKOM IN BRALCEM „ZASAVSKEGA TEDNIKA“!

S prvomajsko številko se je nov list okraja Trbovlje predstavil naročnikom in bralcem bivšega »Zasavskega vestnika« in »Posavskega tednika« pod imenom

„ZASAVSKI TEDNIK“.

V bodoče bo nov skupni list izhajal redno vsako soboto in ne več v sredo kot prej »Zasavski vestnik«. V želji, da bodo vsi prijatelji našega lista s to spremembo zadovoljni, lepo pozdravljamo vse naše naročnike, bralce in dopisnike!

Uredništvo
„ZASAVSKEGA TEDNIKA“
v Trbovljah

TEKMOVANJA S SKIROJI

Prav na dan 1. maja so se že zgodaj zjutraj pričeli zbirati telkovalci in telkovalke na letnem telovadišču, kjer so dobili navodila o dolžni progi — telkovali so v različnih kategorijah — startne številke in vse, kar je ob takih prireditvah potrebno.

Ob enajstih dopoldne so se

Opozorilo gozdnim posestnikom v okraju Krško

Redni rok za vlaganje prošenj za sečna dovoljenja za sečno sezono 1955-56 je do 15. maja 1955. Prošnje, vlozene v rednem roku, so proste vseh kolkovin. Vsaka prošnja, ki bo vložena po tem roku, mora biti kolkovana z državnimi in okrajnimi kolkji v skupnem znesku 875 din. Prošnje morajo biti sestavljene v smislu navodil, ki so bila dostavljena vsem občinskim ljudskim odborom in ki so bila objavljena tudi v predzadnji številki »Posavskega tednika«.

Gozdni posestniki, ki imajo gozdove v drugih občinah, lahko vložijo prošnje za sečno dovoljenje pri občini, v kateri biva, s tem, da jih bo ta občina dostavila v nadaljnji postopek tisti Rev. gozdni upravi, na območju katere leži gozd.

Gozdarska uprava OLO Krško.

Tovarna celuloze in papirja Videm-Krško

proda sledeča osnovna sredstva:

Rotrom prebiralec MIAG,

vlačilec vagonov — benzin-

ski;

plato voz z gumijastimi kolesi,

hrastove trgovske pulte.

Ogled navedenega v tovarni

dnevno od 6. do 14. ure.

VELIKA TOMBOLA

Sportno društvo »Rudar« v Trbovljah bo priredilo v nedeljo, 15. maja 1955, ob 14. uri na svojem stadionu

VELIKO TOMBOLO

s 35 tombolami in okrog 1000 drugimi manjšimi dobitki. Cena tombolske srečke je 50 din.

Med glavnimi dobitki so: kuhinjska oprava, moško kolo, radio aparat, štedilnik, prašič, kamgarni za moške obleke, b'ago za pet dobrih ženskih oblek, letovanje v Crikvenici itd.

Posebnost letošnje tombole je, da so srečke različnih serij.

TRGOVSKO PODJETJE

„ŽELEZNINA“

NOVO MESTO

zalaga tržišče z železnino, gradbenim materialom, rezervnimi avtomobilskimi deli, razstrelivom, plini in usnjem.

Solidna postrežba — nizke cene!

Priporoča se kolektiv.

ŠAH

Svoboda Hrastnik 1: SVO-
boda Trbovlje 8:0